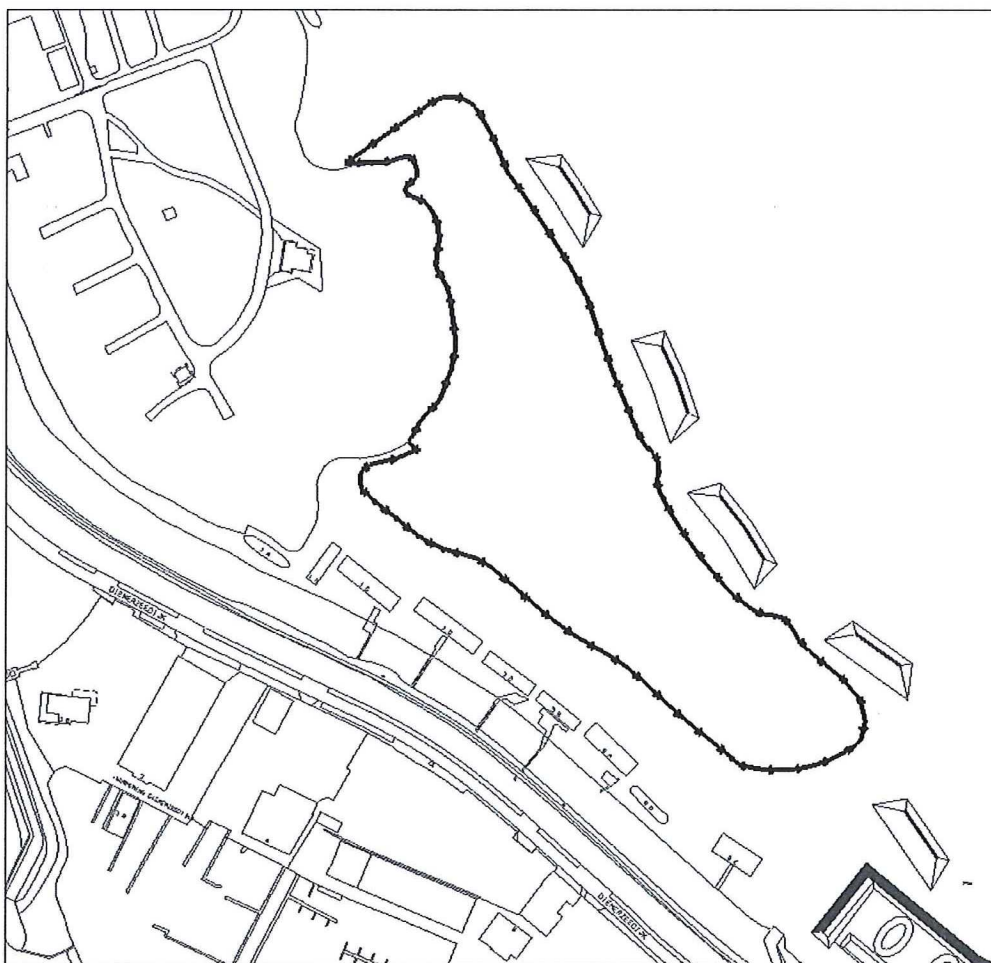

Bestemmingsplan Uitbreiding Camping Zeeburg

toelichting inclusief bijlagen en regels

BEHOORT BIJ BESLUIT VAN
DE GEMEENTERAAD VAN AMSTERDAM
VAN 30-9-2015, NR. 198/896
DE RAADSGRIFFIER,

[Handwritten signature]

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	1
1.1	Aanleiding	1
1.2	Doel bestemmingsplan	2
1.3	Ligging plangebied en plangrens	2
1.4	Geldende bestemmingsplan	2
2.	Ontwikkeling	4
3.	Beleidskader	6
3.1	Rijksbeleid	6
3.2	Provinciaal beleid	8
3.3	Gemeentelijk beleid	10
3.4	Stadsdeelbeleid	12
4.	Milieuaspecten	14
4.1	Luchtkwaliteit	14
4.2	Geluidhinder	16
4.3	Bodemkwaliteit en bodemgesteldheid	16
4.4	Externe veiligheid	17
4.5	Milieuzonering	18
5.	Omgevingsaspecten	20
5.1	Water	20
5.2	Archeologie en cultuurhistorie	23
5.3	Duurzaamheid	24
5.4	Flora en fauna en ecologie	24
5.5	Verkeer en parkeren	27
5.6	Vormvrije m.e.r.-beoordeling	29
5.7	Regionale behoefte	31
5.8	Relatie tot woonboten Diemerzeedijk	32
6.	Juridische planbeschrijving	33
6.1	Algemeen	33
6.2	De bestemmingen	33
7.	Economische uitvoerbaarheid	37
7.1	Inleiding	37
7.2	Plangebied	37
7.3	Conclusie	37
8.	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	38
8.1	Inspraak	38
8.2	Vooroverleg	38
8.3	Zienswijzen	40

Bijlagen

1.	Onderzoek archeologie
2.	Onderzoek waterbodem
3.	Onderzoek externe veiligheid
4.	Onderzoek verkeerskundige consequenties
5.	Ecologisch onderzoek
6.	Notitie zandlaagdikte en zettingen
7.	TAC – advies februari 2014
8.	TAC – advies juni 2015
9.	Nota van Beantwoording bp Uitbreiding Camping Zeeburg (niet geanonimiseerd)
10.	Nota van Wijzigingen bp Uitbreiding Camping Zeeburg
11.	Zienswijzen (niet geanonimiseerd)

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Camping Zeeburg is een goedlopende stadscamping van circa 3,8 hectare. Jaarlijks is de camping goed voor circa 190.000 overnachtingen door een internationaal publiek. De bezettingsgraad van de camping is het hele jaar door goed, waardoor in de zomermaanden moeten dagelijks vele potentiële bezoekers worden teleurgesteld omdat de camping vol is. De camping heeft zich daarom tot de gemeente gewend om te komen tot uitbreidingsplannen voor de camping. De gemeente staat daar positief tegenover, gezien de toeristische betekenis van de camping voor Amsterdam. Vooruitlopend op een permanente oplossing is tijdelijk voorzien in 200 tentplaatsen op het tijdelijke 'Zeeburg Too' in het Flevopark.

De stadsdeelraad van stadsdeel Oost heeft op 27 september 2011 de startnotitie Uitbreiding Camping Zeeburg vastgesteld. Hierin is aangegeven dat het stadsdeel positief staat tegenover de uitbreiding van de camping. In de startnotitie zijn vijf mogelijke uitbreidingslocaties opgenomen.

Door bureau Van der Reest Advies is voor elk van de locaties een haalbaarheidsstudie verricht. Daarbij zijn de verschillende locaties getoetst op een aantal uitgangspunten. Zo mag de uitbreiding niet leiden tot een aantasting van de Ecologische Verbindingszone, moet de uitbreiding leiden tot een versterking van het toerisme in Oost en moet de locatie technisch, financieel, maatschappelijk en economisch haalbaar zijn. Uit de haalbaarheidsstudie is als voorkeursvariant naar voren gekomen dat de camping wordt uitgebreid met een tentenveld aan de zuidoostzijde van de camping. Het dagelijks bestuur heeft op 8 mei 2012 besloten om voor deze voorkeursvariant in overleg met betrokken partijen en met inachtneming van een aantal ruimtelijke randvoorwaarden een bestemmingsplan te laten opstellen.

Daarnaast wordt de ecologische verbindingszone (EVZ) ontwikkeld, die loopt van Schellingwoude via het Zeeburgereiland en de Diemerzeedijk naar Diemen. De EVZ Bovendiep is een strook van circa 1,6 kilometer lang en maakt het straks mogelijk dat onder andere zeldzame en beschermde diersoorten zoals ringslang, waterspitsmuis, meervleermuis en noordse woelmuis zich veilig kunnen verplaatsen

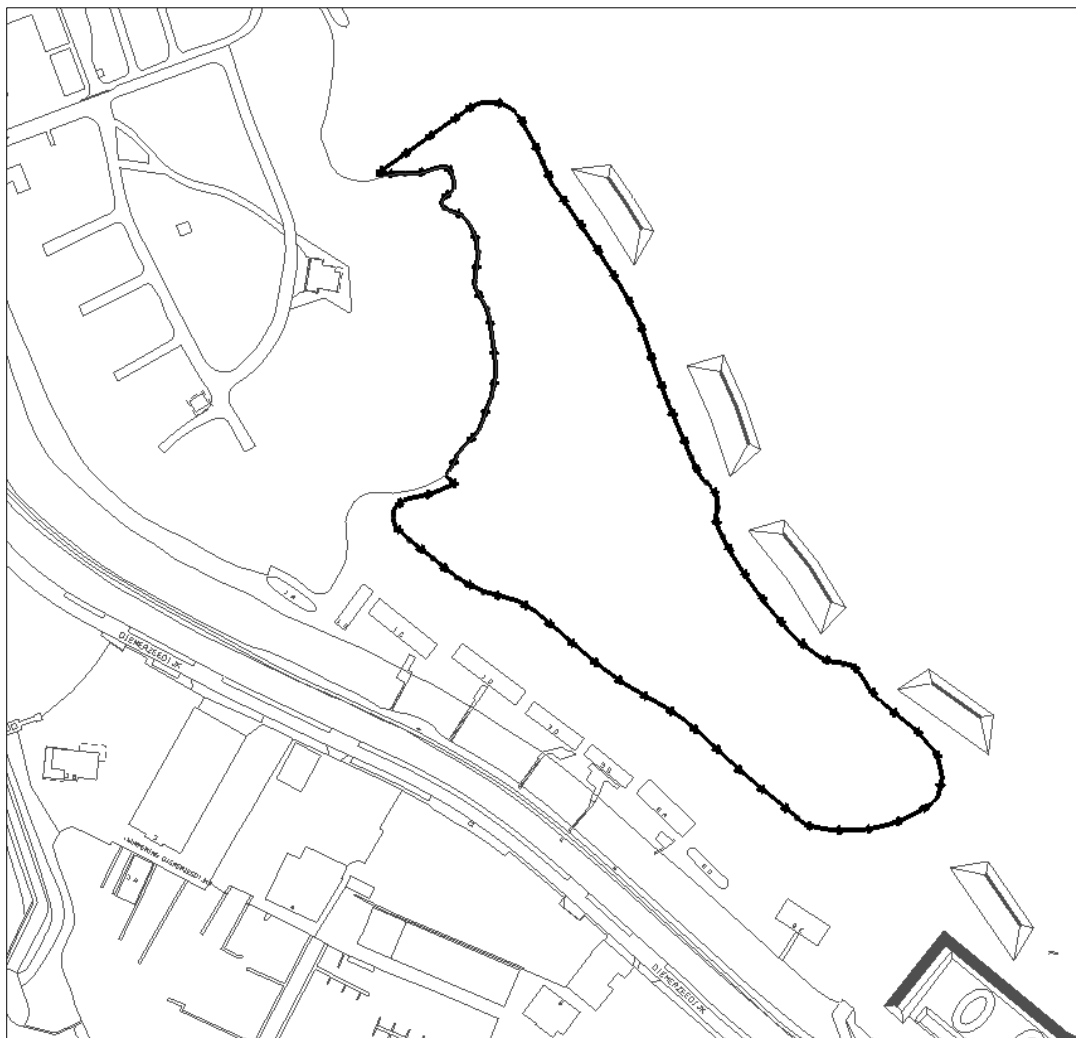
tussen het Zeeburgereiland en het Diemerpark. Daarnaast is EVZ Bovendiep een areaaluitbreiding van het leefgebied voor deze soorten. Voor een deel is deze al aangelegd. In deze plannen werd al rekening gehouden met de uitbreiding van de camping. In dat kader is het de ambitie van rijk, provincie, gemeente én camping, dat de uitbreiding de functie van de EVZ versterkt. Daartoe worden onder andere natuurvriendelijke oevers aangelegd die de EVZ versterken.

1.2 Doel bestemmingsplan

Het doel van het bestemmingsplan is het bieden van een juridisch planologisch kader voor de uitbreiding op de zuidoostzijde van de camping, waarbij er nieuw land met een kampeerveld (voor tenten) wordt gerealiseerd.

1.3 Ligging plangebied en plangrens

Het plangebied ligt aan de zuidoostzijde van de bestaande camping. Het bestemmingsplan heeft uitsluitend betrekking op de uitbreiding inclusief natuurvriendelijke oever, voor het bestaande deel van de camping blijft het nu geldende bestemmingsplan Het Nieuwe Diep 2012 van kracht. Op de afbeelding is de plangrens van het nu voorliggende bestemmingsplan weergegeven.

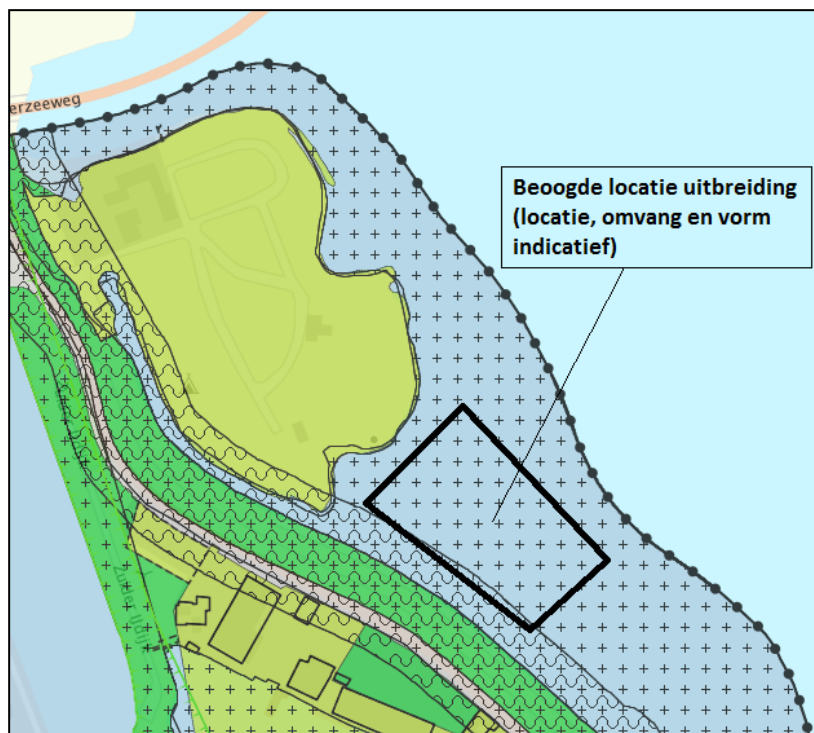
1.4 Geldende bestemmingsplan

Ter plaatse geldt het bestemmingsplan 'Het Nieuwe Diep 2012' dat op 12 maart 2013 door de stadsdeelraad van stadsdeel Oost is vastgesteld.

De gronden waar de uitbreiding van de camping wordt voorzien zijn bestemd als 'Water'. Toegestaan zijn water, vaarwater, natuurvriendelijke oevers of oeverbeschoeiingen, voorzieningen ten behoeve van de waterhuishouding, waterafvoer en waterberging, kunstwerken ten behoeve van weg- en waterbouw en radarposten. Het aanplempen van land ten behoeve van een uitbreiding van de camping is op basis van deze bestemmingsregels niet toegestaan.

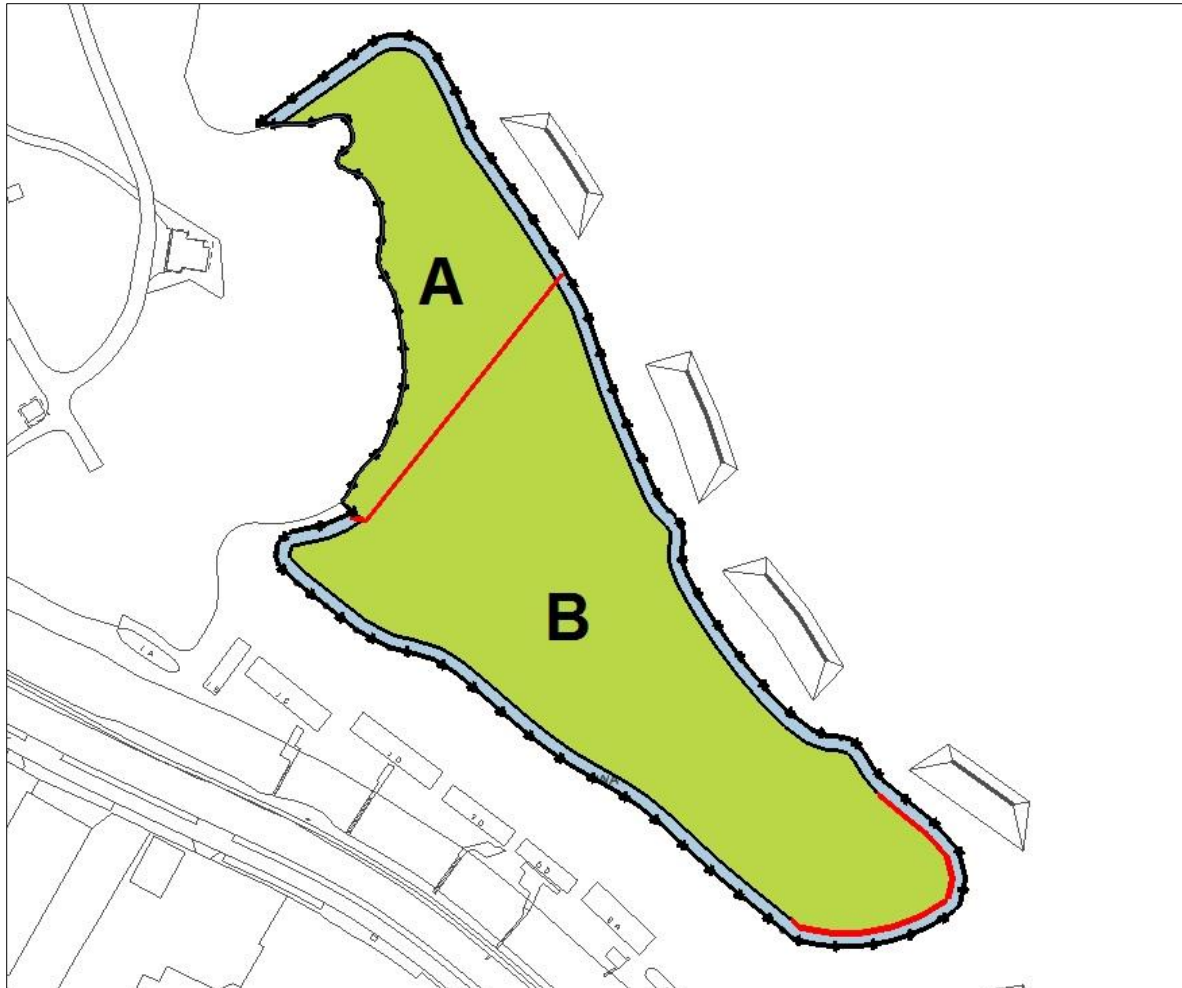
De gronden zijn tevens voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde – archeologie 4'. Voor ingrepen in de waterbodem met een oppervlakte van 10.000 m² of meer is nader archeologisch onderzoek nodig.

De gronden zijn tenslotte voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde – ecologie'. De voor 'Waarde – ecologie' aangewezen gronden zijn mede bestemd voor de instandhouding en bescherming van de wezenlijke waarden en kenmerken van de ecologische structuur. Het dempen van water is alleen toegestaan met een omgevingsvergunning, waar bij de vergunningverlening wordt getoetst of de ingreep niet leidt tot onevenredige aantasting van de ecologische structuur.

Hoofdstuk 2 Ontwikkeling

Uitgangspunt in de planvorming is de realisatie van een uitbreiding van de bestaande camping aan de zuidoostzijde van het terrein. Op deze wijze kan worden aangesloten op de bestaande toeristische infrastructuur van de camping. De uitbreiding bestaat uit twee delen (A en B), waarvan de ligging op de onderstaande afbeelding globaal is aangegeven. De delen A en B worden door een watergang gescheiden waarbij op één of meerdere plekken bruggen worden gebouwd

De begrenzing van de uitbreiding (en daarmee het plangebied) is afgestemd op de rieteilandjes die door de Provincie Noord-Holland in het kader van de Ecologische Verbindingszone Bovendiep zijn aangelegd. Tot deze eilandjes wordt een afstand van minimaal 12 meter aangehouden. Ook ten opzichte van de woonboten aan de Diemerzeedijk wordt een afstand aangehouden, in dit geval van in ieder geval 30 meter, ter vermijding van hinder voor de woonboten.

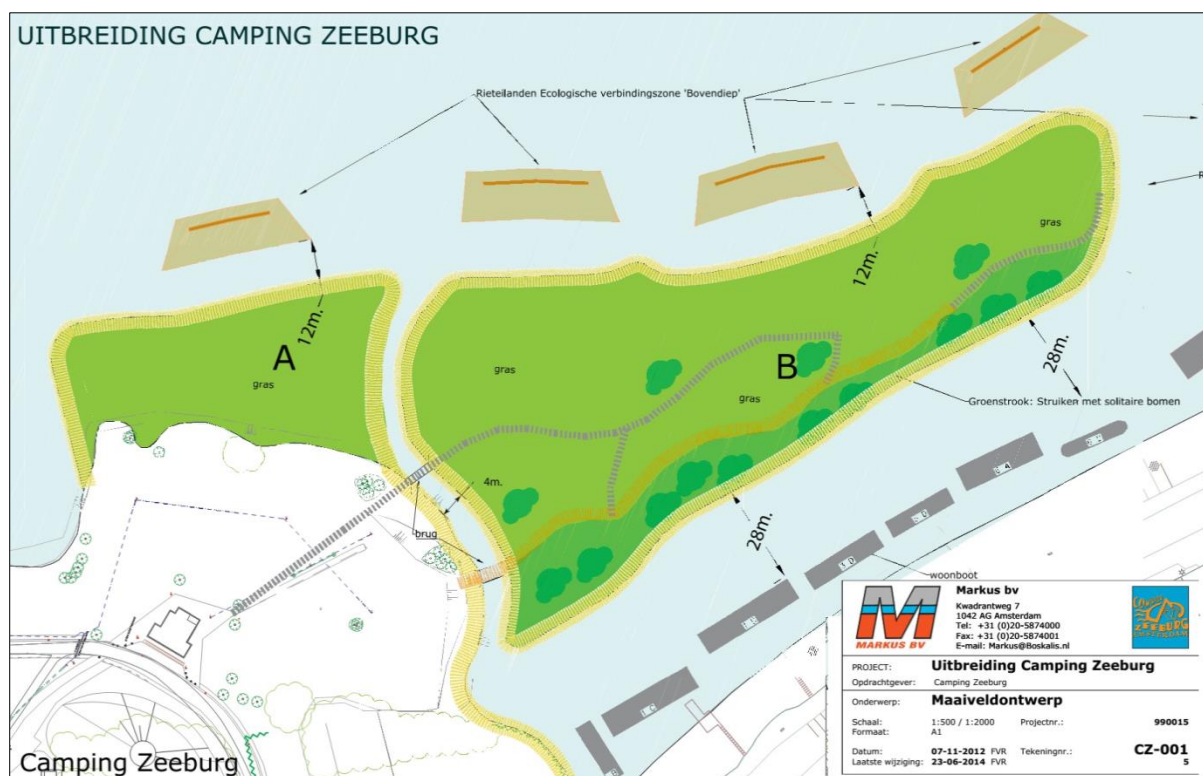
Op de aanplemping (terreindeel A) worden camperplekken gerealiseerd. Er is gelet op de beschikbare ruimte plek voor maximaal 23 plekken.

Op het rieteland (terreindeel B) worden circa 350 tentplekken gerealiseerd. Dit aantal bestaat uit 200 nieuwe plekken die afkomstig zijn van camping Zeeburg Too plus 150 plekken die van de bestaande camping worden verplaatst naar het rieteland. Op de plek van de 150 plekken wordt op de bestaande camping parkeerruimte gerealiseerd. Per saldo worden op camping Zeeburg derhalve 200 tentplekken toegevoegd waarmee het aantal tentplaatsen groeit van 350 naar 550.

Op het rieteland worden geen gebouwen, rijwegen of parkeerplaatsen gemaakt. Op het rieteland komen alleen tenten en geen plekken voor caravans/campers. De verharding op het rieteland zal uitsluitend bestaan uit een voor calamiteiten benodigde dienstweg. Bouwwerken blijven beperkt tot verlichting of andere bouwwerken (geen gebouw zijnde) van maximaal 1 meter hoog.

Aan de zijde van de Diemerzeedijk gelet op de ligging van de woonboten aan de Diemerzeedijk (zie ook paragraaf 5.8) een groenstrook met hoger opgaande beplanting gerealiseerd.

De randen van zowel de aanplemping als het rieteland worden ingericht met natuurvriendelijke oevers met een minimale maat van 8 meter, zijnde 4 meter op het land en 4 meter in het water. Tevens is in het bestemmingsplan aangegeven dat deze oeverzone niet als kampeerterrain gebruikt mag worden. De oeverzone zal niet toegankelijk zijn voor mensen en/of huisdieren. Op de afbeelding is het maaiveldontwerp (voorlopig ontwerp, d.d. 23 juni 2014) weergegeven.

Hoofdstuk 3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte in werking getreden. In de structuurvisie is aangegeven dat het Rijk drie hoofddoelen heeft:

- a. het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- b. het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- c. het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Uit deze drie hoofddoelen komen onderwerpen voort die van nationaal belang zijn. Structuurvisies hebben geen bindende werking voor andere overheden dan de overheid die de visie heeft vastgesteld. De nationale belangen uit de structuurvisie die juridische borging vragen, worden daarom geborgd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Deze Amvb is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en zorgt voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en Regeling van de algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro)

Op 30 december 2011 zijn het Barro en Rarro in werking getreden en op 1 oktober 2012 aangevuld. In het Barro zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van onderwerpen van nationaal belang, zoals hoofdwegen en hoofdspoorwegen, elektriciteitsvoorziening, buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, Ecologische hoofdstructuur, primaire waterkeringen buiten het kustfundament en erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde. De regels uit het Barro zijn voor wat betreft een aantal onderwerpen verder uitgewerkt in het Rarro (bijvoorbeeld de uitbreiding van het hoofdwegenet).

Conform titel 2.10 van het Barro moet de begrenzing en de regels ten aanzien van Ecologische Verbindingszones worden vastgelegd in de provinciale verordening. Zie in dat kader paragraaf 3.2.

Conform titel 2.12 (IJsselmeergebied) is geen nieuwe landaanwinning en geen nieuwe bebouwing toegestaan. In artikel 2.12.2 onder 1 is aangegeven: 'Een bestemmingsplan bevat geen bestemmingen die ten opzichte van het ten tijde van inwerkingtreding van deze titel geldende bestemmingsplan nieuwe bebouwing of landaanwinning mogelijk maken. Indien op het tijdstip van inwerkingtreding van deze titel geen bestemmingsplan geldt, maakt een bestemmingsplan geen nieuwe bebouwing of landaanwinning mogelijk.' en onder 3 'Het eerste lid is niet van toepassing op overstroombare natuurontwikkeling'. Over dit punt heeft nader overleg plaatsgevonden met Rijkswaterstaat. Rijkswaterstaat heeft aangegeven dat de uitbreiding van de camping kan worden beschouwd als overstroombare natuurontwikkeling, omdat het terrein niet wordt voorzien van een waterkerende dijk, zodat het terrein overstroombaar is. Daarnaast worden geen gebouwen gebouwd, is de hoeveelheid verharding minimaal en worden natuurvriendelijke oevers gerealiseerd. Rijkswaterstaat heeft aangegeven dat het bestemmingsplan daardoor in overeenstemming is met het Barro.

Green Deal

Voor de uitbreiding van de camping Zeeburg is een zogenaamde 'Green Deal' gesloten. Dit is een concrete uitwerking van de Duurzaamheidsagenda van de Rijksoverheid, waarin groene economische groei wordt bevorderd: duurzame economische groei waarbij natuurwaarden zoveel mogelijk worden gerespecteerd. In de 'Green Deal' is bepaald dat de betrokken partijen, in dit geval De Minister van EL&I, Camping Zeeburg, Provincie Noord-Holland, Stichting Innovatie Recreatie & Ruimte (STIRR) en Vereniging van Recreatieondernemers Nederland (RECRON) de camping samen willen uitbreiden en bij willen dragen aan de inrichting en het beheer van de aan de camping grenzende provinciale ecologische verbindingzone.

Doel van het project is het vergroten van de mogelijkheden voor recreatie in de vorm van kampeermogelijkheden, verbetering van natuur en landschap en het versterken van de lokale/regionale economie. Uitdaging hierbij is het vinden van de ideale combinatie van uitbreiding van de camping en versterking van de natuurwaarden, binnen de bestaande regels van natuur, water en ruimtelijke ordening.

Het resultaat is:

- a. Bijdrage aan groei: uitbreiding van het kampeereiland met circa 1,5 hectare waardoor mogelijkheden ontstaan voor 200 extra tentplaatsen en een aantal nader te bepalen camperplaatsen met verwachte directe werkgelegenheidsgroei van 4 fte.
- b. Bijdrage aan groen: aanleg, inrichting en beheer van een kampeereiland aansluitend op de provinciale ecologische verbindingzone Bovendiep. De oever van het kampeereiland wordt op een natuurlijke wijze ingericht en beheerd;
- c. Duurzame instandhouding van het deel van de provinciale ecologische verbindingzone Bovendiep dat direct grenst aan Camping Zeeburg door het uitvoeren van beheer. Het beheer omvat het verwijderen van wilgengroei en zwerfafval;
- d. Afspraken met de provincie Noord-Holland over de inrichting en het beheer van het kampeereiland met als doel het beheer van het kampeereiland en de provinciale ecologische verbindingzone op elkaar af te stemmen.

De Rijksoverheid stimuleert dit project door relevante publieke en private partijen bijeen te brengen, met het oog op het maken en vastleggen van nadere, concrete afspraken alsmede het contacten leggen met andere ministeries, directies en diensten binnen het Rijk op verzoek van de diverse bij dit project betrokken organisaties en overheden.

Luchthavenindelingbesluit

Op 1 november 2002 heeft het kabinet zijn definitieve goedkeuring verleend aan nieuwe milieu- en veiligheidsregels voor Schiphol. De regels zijn vastgelegd in twee uitvoeringsbesluiten, behorend bij de in 2001 goedgekeurde Schipholwet: het Luchthavenindelingbesluit (LIB) en luchthavenverkeersbesluit. Het luchthavenverkeersbesluit is gericht op de beheersing van de milieubelasting door het luchthavenluchtverkeer rondom Schiphol. Het LIB bevat (ruimtelijke) regels voor de omgeving ten behoeve van het functioneren van Schiphol. Voor ruimtelijke plannen is dus hoofdzakelijk het LIB van belang. Dit besluit zal kort worden toegelicht.

Het Luchthavenindelingbesluit is in november 2002 in werking getreden en is een besluit op basis van de Wet luchtvaart. Het LIB regelt welk gebied bestemd is voor gebruik als luchthaven en voor welk gebied daaromheen beperkingen gelden ten behoeve van de veiligheid en geluidsbelasting. Voor bepaalde gebieden rondom Schiphol is een 'beperkingengebied' aangewezen. Binnen dat gebied gelden beperkingen ten aanzien van: maximale bouwhoogten, vogelaantrekkende functies en toegestane functies.

Het LIB geeft regels voor gebruik en bestemming van de grond in deze gebieden. Op basis van het LIB kan de rijksoverheid beperkingen opleggen aan bouwinitiatieven in zones rondom de luchthaven Schiphol. Primaire doelen zijn:

- voorkomen dat het gebruik van de grond en de bebouwing op en rond Schiphol een gevaar zou kunnen vormen voor de veiligheid van het luchtverkeer;
- beperken van het aantal nieuwe en bestaande door vliegtuiggeluid gehinderde bewoners en gebruikers.

Momenteel ligt er een ontwerp-LIB ter inzage waarin een maximale bouwhoogte van 60 tot 80 meter voor dit gebied is opgenomen. Aangezien er geen hoge bebouwing wordt opgericht die de maatvoering van het LIB overschrijdt, wordt er voldaan aan de bepalingen in het ontwerp-LIB.

Consequenties voor dit plan

Het voorliggende bestemmingsplangebied is uitsluitend gelegen binnen het beperkingengebied ten aanzien van maximale bouwhoogten. Op grond van het LIB Schiphol geldt hier een maximum bouwhoogte van 150 meter, gemeten vanaf het peil van Schiphol (-4,0 meter NAP). Conform de ontwerp-LIB dat momenteel ter inzage ligt wordt dit 60 tot 80 meter. Op grond van het bestemmingsplan zijn geen hoge bebouwing toegestaan, zodat wordt voldaan aan de bepalingen uit het LIB en het ontwerp-LIB.

3.2 Provinciaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland 2040

De Provinciale Structuurvisie is op 21 juni 2010 vastgesteld door Provinciale Staten. Op 1 november 2010 is de structuurvisie in werking getreden. De Structuurvisie geeft inzicht in de ruimtelijke ambities van de provincie Noord-Holland. De provincie is veelzijdig met een aantal belangrijke economische motoren van Nederland, bruisende steden, natuurparken, het strand en open grasland vol weidevogels. Dit bijzondere karakter wil de provincie bewaken. Tegelijkertijd zijn er ontwikkelingen als globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp die een grote ruimtelijke impact hebben. In de Structuurvisie beschrijft de provincie hoe en op welke manier ze met deze ontwikkelingen en keuzes omgaat en schetst ze hoe de provincie er in 2040 moet komen uit te zien.

Amsterdam maakt onderdeel uit van de metropoolregio Amsterdam, een regio die zich uitstrekt tot Zaanstad, Almere, Zuid Kennemerland en de Gooi- en Vechtstreek. De structuurvisie laat zich in algemene termen uit over de metropoolregio. Deze regio moet tot 2040 verder groeien als een belangrijke en duurzame internationale concurrerende stedelijke regio. Er moeten daarom voldoende kantoren, bedrijven en woningen zijn, er moet functiemening zijn met hoogwaardige culturele voorzieningen, een goede bereikbaarheid en investeringen in een samenhangend netwerk van openbaar vervoer. Vervolgens dient er voldoende groen om de stad te zijn in het kader van recreatie ('recreatie om de stad').

Een groot gedeelte van de bestaande camping is conform de visiekaart onderdeel van het 'metropolitane stedelijke gebied'. Het water waar de uitbreiding van de camping wordt voorzien is onderdeel van het 'blauwe hart'.

Provinciaal Ruimtelijke Verordening Noord-Holland

De Provinciaal Ruimtelijke Verordening Noord-Holland is op 1 november 2010 in werking getreden. De regels van de verordening vloeien voort uit de Structuurvisie Noord-Holland 2040. Nadien is de verordening meerdere malen partieel herzien waarbij ondermeer de begrenzing van de Ecologische Hoofdstructuur en de ligging van de Ecologische Verbindingszones op onderdelen is aangepast.

Bestaand bebouwd gebied

De camping ligt in het “bestaand bebouwd gebied”. Op grond van de provinciale verordening is nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking niet toegestaan buiten het bestaande bebouwde gebied. De uitbreiding van de camping wordt gerealiseerd binnen het bestaande bebouwde gebied zodat op dit punt aan de Provinciale ruimtelijke verordening wordt voldaan.

Ecologische verbindingszone

Op 17 december 2013 is de Provinciaal Ruimtelijke Verordening herzien, waarbij de begrenzing van de Ecologische Verbindingszone is aangepast. Op de afbeelding is de ligging van de Ecologische Verbindingszone weergegeven (bron: www.ruimtelijkeplannen.nl).

Blijkens de verbeelding van de PRVS bevindt de beoogde uitbreiding van de camping zich binnen de Ecologische Verbindingszone.

In artikel 19 van de PRVS zijn regels opgenomen voor de Ecologische Hoofdstructuur en de Ecologische Verbindingszones. Conform de regels moeten bestemmingsplannen in de Ecologische Verbindingszones regels bevatten die de omzetting naar de natuurfunctie mogelijk maken. Voor nieuwe functies in de Ecologische Verbindingszone kan van de PRVS worden afgeweken als er sprake is van een groot openbaar belang, er geen reële andere mogelijkheden zijn en de negatieve effecten waar mogelijk worden beperkt en de overblijvende effecten worden gecompenseerd. Daarnaast kan worden afgeweken als het bestemmingsplan een activiteit mogelijk maakt die mede tot doel heeft om de kwaliteit of kwantiteit van de ecologische structuur per saldo te verbeteren.

Consequenties voor dit plan

Uitgangspunt voor dit bestemmingsplan is de uitbreiding van een camping met een rieteland in de Ecologische Verbindingszone. Er wordt nieuw land gemaakt dat wordt voorzien van gras en beplanting. Er worden geen gebouwen toegestaan, maar uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde met een maximale hoogte van 1 meter en de verharding wordt beperkt tot de (voor calamiteiten) benodigde dienstweg. Op het rieteland mogen alleen tenten staan en geen campers. Er worden ter plaatse van de uitbreiding geen parkeervoorzieningen gerealiseerd. De randen van de uitbreiding wordt uitgevoerd als natuurvriendelijke oevers.

In de ecologische rapportage van Bureau Waardenburg (23 september 2014, zie bijlagen) is geconstateerd dat realisatie van het eiland leidt tot de aanleg van extra oevermilieu en relatief besloten water (dijksloot en sloot tussen kampeereiland en huidige camping). De doelsoorten van de EVZ zoals ringslang en waterspitsmuis zijn oevergebonden soorten die van de aanleg van het eiland kunnen profiteren. Met name de toekomstige dijksloot waar de oever van het kampeereiland aan een struweelzone grenst vormt in potentie een geschikter milieu voor deze soorten dan het huidige open water. De aanleg van deze milieus op korte afstand van de huidige door ruim open water omgeven eilanden van de EVZ zal dan ook gunstig zijn voor de functie van de EVZ.

Met de Provincie is gelet op de ligging in de Ecologische Verbindingszone overleg gevoerd. Op grond van de ecologische rapportage van Bureau Waardenburg (concept d.d. oktober 2013) heeft de provincie op 27 november 2013 bevestigd dat de realisatie van het eiland geen significante negatieve effecten op de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied hebben. Er is dus geen strijdigheid met artikel 19 uit de PRVS en er is geen natuurcompensatie nodig.

In het kader van het versterken van de Ecologische Verbindingszone heeft de Provincie Noord-Holland rieteilanden aangelegd. De ligging van deze eilanden is afgestemd op de beoogde uitbreiding van de camping en andersom. Uitgangspunt voor dit bestemmingsplan is dat de uitbreiding van de camping minimaal op 12 meter van de rieteilanden wordt gerealiseerd. Het bestemmingsplan voorziet hierin door de bestemming "Recreatie – Verblijfsrecreatie" te situeren op minimaal 12 meter van de eilandjes. In de planvorming wordt uitgegaan van een 8 meter brede zone met natuurvriendelijke oevers, waarvan 4 meter op het water en 4 meter op het land wordt gerealiseerd. De oever zal in deze zone geleidelijk overgaan in water.

Natuurbeheerplan 2014

Op 17 december 2013 is het Natuurbeheerplan 2014 vastgesteld door Gedeputeerde Staten. Het Natuurbeheerplan bepaalt wat de huidige en de gewenste beheerdoelen zijn voor de Natura2000-gebieden, de EHS en agrarische natuurgebieden. Dit gebeurt in respectievelijk de beheertypenkaart en de ambitiekaart. De beheertypenkaart geeft alle bestaande, beheerwaardige (agrarische) natuur en landschap weer. De beheertypenkaart vormt de basis voor het verlenen van beheersubsidies. Van beheerders wordt verwacht dat zij hun beheer uitvoeren gericht op de instandhouding van de beheertypen. Het beheer van de ecologische zone rond de camping wordt conform de 'Green Deal' tussen Rijk, Provincie en de campingeigenaar overgedragen naar de campingeigenaar, zodra de uitbreiding van de camping is gerealiseerd.

3.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Amsterdam 2040, Economisch sterk en Duurzaam

De gemeenteraad heeft de structuurvisie op 17 februari 2011 vastgesteld. De structuurvisie vormt de basis van alle ruimtelijke plannen die de komende jaren tot ontwikkeling komen. De structuurvisie bestaat uit een visie, een hoofdstuk 'uitvoering' en een hoofdstuk 'instrumentarium'.

Het bestaande terrein van de camping ligt in de Hoofdgroenstructuur en is daarin aangewezen als 'corridor'. De corridors betreft de groengebieden die liggen aan of in de Ecologische Hoofdstructuur. Gestreefd wordt naar een goed zichtbare maar beperkt toegankelijke groene zone. De corridors mogen niet (verder) worden doorsneden met infrastructuur of anderszins hun kwaliteit als groene route annex ecologische verbindingzone verliezen.

De uitbreiding van de camping wordt gerealiseerd in de hoofdwaterstructuur. In de Structuurvisie is hierover aangegeven: 'De waterstructuur bevat structuurbepalende wateren en wateren die vanuit ecologische, cultuurhistorische en/of waterhuishoudkundige redenen van stedelijk belang zijn. Deze moeten zoveel mogelijk worden beschermd. In de waterstructuur zijn alle wateren opgenomen die in het waterplan onder de dempingklassen I tot en met III vallen. Voor deze wateren gelden naast waterhuishoudkundige criteria ook cultuurhistorische en ecologische criteria. Ook de ecologische verbindingzones zijn van grootstedelijke belang. Zij maken de verspreiding van dier- en plantensoorten over en door de stad mogelijk. Deze verbindingen zullen beschermd en in de toekomst verder versterkt worden. Stadsdelen zijn verantwoordelijk voor het bewaken en versterken van ecologische structuren op lokaal niveau. Bij ingrepen die de ecologische verbindingzones doorkruisen moeten de effecten hiervan op het ecologische systeem in kaart gebracht worden en moet worden aangegeven met welke maatregelen deze effecten worden gecompenseerd of geminimaliseerd.'

Technische adviescommissie hoofdgroenstructuur (TAC)

Gelet op de ligging in de Hoofdgroenstructuur is vooroverleg gevoerd met de Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur (TAC) van de gemeente Amsterdam. De TAC heeft aangegeven dat het initiatief inpasbaar is in de hoofdgroenstructuur. Uitgangspunt voor de TAC is dat er voldoende rekening wordt gehouden met de kwetsbaarheid van de beschermde plant- en diersoorten. Door bureau Waardenburg is een ecologisch onderzoek uitgevoerd (d.d. 21 oktober 2013, geactualiseerd 23 september 2014; zie paragraaf 5.4 en de bijlagen) waarin is geconcludeerd dat de Flora en faunawet de uitvoerbaarheid van het plan niet in de weg staat. Aan dit uitgangspunt van de TAC wordt dan ook voldaan.

Op 22 januari 2014 is het plan opnieuw besproken in de vergadering van de TAC. Reeds bij de bespreking van het preadvies voor het plan als geheel heeft de TAC geconstateerd dat het een mooi plan is voor de camping. De belangrijkste opmerkingen toen vallen buiten de scope van dit bestemmingsplan. Ten aanzien van de regels heeft de TAC opgemerkt op dat hoewel de uitbreiding bedoeld is voor tenten, de huidige omschrijving in het bestemmingsplan 'kampeermiddelen' ook mobiele objecten als campers en pipowagens mogelijk maakt. De TAC is ervan uitgegaan dat deze regel aangepast wordt door dergelijke objecten uit te sluiten. In het bestemmingsplan is dit gedaan door op het nieuwe kampeereiland de aanduiding "specifieke vorm van recreatie – voertuigen" niet op te nemen, waarmee campers en andere voertuigen ten behoeve van het kamperen op het nieuwe kampeereiland niet zijn toegestaan. Het kampeereiland mag uitsluitend voor tenten worden gebruikt. Omdat uit het TAC advies zou kunnen worden opgemaakt dat de TAC niet zou instemmen met het realiseren van camperplaatsen op de aanplamping, is dit specifieke punt op 28 mei 2015 nogmaals aan de TAC voorgelegd. De TAC heeft aangegeven in te kunnen stemmen met de campers op de aanplamping, onder voorwaarde dat deze minimaal 10 meter van de oever worden gerealiseerd. Dit is in het bestemmingsplan vertaald door de aanduiding die campers mogelijk maakt te verkleinen zodat er 10 meter overblijft tot aan de oever.

Daarnaast is, op basis van een plan waarbij het eiland op slechts 15 meter van de woonboten was geprojecteerd in plaats van de nu voorliggende 30 meter, geadviseerd om een groene zone aan de zuidzijde van het eiland te realiseren als buffer naar de woonboten. Ook dit advies is in dit bestemmingsplan overgenomen, ook nu het eiland op grotere afstand ligt van de boten. Het waarborgen van de kwaliteit in recreatief en ecologisch oogpunt kan volgens de TAC het beste worden gedaan in de anterieure overeenkomst die wordt gesloten. Bovendien is in de regels van het nieuwe bestemmingsplan een maximum verhardingspercentage van 5% opgenomen: er wordt vrijwel geen nieuwe verharding gerealiseerd, alleen een voor calamiteiten benodigde dienstweg wordt aangelegd. De door de TAC op 22 januari mondeling uitgebrachte adviezen zijn schriftelijk bevestigd in een positief advies (februari 2014). Naar aanleiding van het overleg van 28 mei 2015 is het TAC advies aangevuld.

Ecologische Visie (2012)

De gemeente Amsterdam heeft op 4 juli 2012 de 'Ecologische Visie, Ecologie, biodiversiteit en groene verbindingen in Amsterdam' door de gemeenteraad vastgesteld. Deze visie is een nadere uitwerking van de Structuurvisie (2011).

In de Ecologische Visie is aangegeven dat de Ecologische Verbindingszone (EVZ) Gooi-Waterland verbindt het Gooi met Waterland. De belangrijkste gebieden zijn de Diemer Vijfhoek, Diemerpark, Diemerzeedijk, Zeeburgereiland, de oevers van het IJ, Strekdam, Hoeckelingsdam, en Waterland. Dit zijn over het algemeen moerasbossen of open gebieden (veenweiden) met veel open water (IJmeer, binnenbraken) en oevers met rietvelden. Ringslang, heikikker, rugstreeppad, Noordse woelmuis, waterspitsmuis, bunzing, hermelijn, vos en verschillende soorten vleermuizen en moerasvogels voelen zich hier thuis.

Het nu voorliggende bestemmingsplan gaat uit van het realiseren van een uitbreiding van de camping in de ecologische verbindingszone, waarbij de uitbreiding een natuurlijk, groen en open karakter krijgt door de realisatie van grasvelden, groenvoorzieningen en natuurvriendelijke oevers en het niet realiseren van gebouwen en hoge bouwwerken en minimale verharding. De ecologische verbindingszone wordt op deze wijze versterkt waarmee wordt voldaan aan de bepalingen van de ecologische visie.

3.4 Stadsdeelbeleid

Startnotitie Uitbreiding Camping Zeeburg (2011)

De startnotitie Uitbreiding camping Zeeburg is op 27 september 2011 door de stadsdeelraad vastgesteld. In de startnotitie is aangegeven dat er vijf mogelijke locaties in beeld zijn voor definitieve uitbreiding van de camping. Voor alle vijf gelden de volgende uitgangspunten:

- Voor de uitbreiding van de camping is een planologische procedure nodig;
- De uitbreiding van de camping mag geen aantasting van de ecologische verbindingszone vormen.
- Zowel in het Programma-akkoord als in de programma-begroting 2011 wordt als één van de uitgangspunten 'Oost bruist' gehanteerd. Hierbij wordt onder andere bedoeld op versterking van het toerisme in Oost. Er wordt wel gesproken over uitbreiding van het aantal hotelbedden; echter niet specifiek over uitbreiding van de camping.
- De gekozen locatie dient technisch, financieel, maatschappelijk en economisch haalbaar te zijn.
- De proces- en uitvoeringskosten van de ontwikkeling van de locatie komen voor rekening van de initiatiefnemer.

In de startnotitie zijn de 5 mogelijke locaties aangegeven: (1) de door de campingeigenaar gewenste uitbreiding aan de oostzijde d.m.v. landwinning, (2) onder de brug door naar het rietlandje, (3) drijvend eiland in het water vlak voor de camping, (4) rond het zwembad Flevoparkbad, aan de rand van het Flevopark en (5) een tijdelijke camping in de Sluisbuurt (Zeeburgereiland). In de volgende fase is de haalbaarheid van de definitieve uitbreiding op de locaties 1 t/m 4 en van de tijdelijke uitbreiding op locatie 5 onderzocht. Zie verder 'Randvoorwaarden uitbreiding camping Zeeburg' (2012).

Randvoorwaarden uitbreiding camping Zeeburg (2012)

Op 8 mei 2012 heeft het dagelijks bestuur van het stadsdeel Oost de Randvoorwaarden Uitbreiding Camping Zeeburg vastgesteld. Op 15 mei 2012 is het DB besluit voor advies behandeld in de Raadscommissie Wonen en Grote Projecten. In het besluit is geconstateerd dat, gelet op het rapport 'Uitbreiding camping Zeeburg' (Van der Reest) locatie 1 als meest kansrijk wordt gezien. Besloten is dat de eigenaar van de camping de gelegenheid wordt geboden om de locatie 1 verder te onderzoeken en in overleg met het stadsdeel een ontwerpbestemmingsplan en maaiveldontwerp op te stellen. Tevens is besloten de eigenaar van de camping randvoorwaarden voor de uitbreiding mee te geven.

De randvoorwaarden voor de uitbreiding ('Rieteland' genoemd) zijn op te delen in twee categorieën, ontwerprandvoorwaarden en beleidsmatige randvoorwaarden.

De ontwerprandvoorwaarden zijn de volgende:

- Op Rieteland moet een doorlopende natuurlijke oeverlijn gerealiseerd worden die niet wordt onderbroken door recreatieve functies.
- Rieteland moet groen, open en natuurlijk zijn.
- Er mogen geen (motor)voertuigen op Rieteland (met uitzondering van voertuigen die noodzakelijk zijn voor het beheer en voor nood- en hulpdiensten).
- Er mogen geen bouwwerken op Rieteland worden geplaatst.
- Rieteland moet overstroombaar zijn.

- De rietzone van de Ecologische Verbindingszone moet zichtbaar zijn vanaf de dijk (zichtlijnen).
- De woonboten moeten verplaatst kunnen worden en eventueel op afstand van de dijk gelegd kunnen worden.
- Het ontwerp van de uitbreiding en de gewenste aanpassingen ten behoeve van de extra camper- en parkeerplaatsen op het bestaande terrein moeten in samenhang worden uitgewerkt.

De voor dit bestemmingsplan relevante beleidsmatige randvoorwaarden zijn:

- **Ecologie:** Het ontwerp moet rekening houden met de aanleg van de Ecologische Verbindingszone Bovendiep, waarbij een gedegen onderzoek uitgevoerd moet worden naar de ecologische aspecten. Het eindresultaat moet voor de ecologische hoofdstructuur positief zijn. De ecologische verbindingzone mag geen nadelige effecten ondervinden als gevolg van het gebruik van de camping. De camping is onderdeel van de ecologische hoofdstructuur. Uitbreidingsplannen dienen getoetst te worden door de Technische Advies Commissie Hoofdgroenstructuur (TAC) van de centrale stad. Mogelijk worden aanvullende voorwaarden gesteld aan het ontwerp.
- **Beheer:** Het beheer van Rieteiland is voor kosten van de campingeigenaar. Met het beheer van het gebied moet rekening gehouden worden met de Ecologische Verbindingszone Bovendiep. Door de camping is een beheerplan opgesteld.
- **Milieu/water/bodem:** Er dienen diverse onderzoeken uitgevoerd te worden. Te denken valt aan waterkwaliteit, bodemgesteldheid, bodemkwaliteit, archeologie, akoestisch onderzoek, kabels en leidingen, externe veiligheid en luchtkwaliteit. Als de onderzoeken concluderen dat bepaalde maatregelen noodzakelijk zijn, moeten die worden uitgevoerd. Deze opsomming is niet limitatief.
- **Verkeer/parkeren:** Een randvoorwaarde is dat het parkeren op eigen terrein moet plaatsvinden. Het stadsdeel is van mening dat het parkeren op het bestaande campingterrein zoveel mogelijk beperkt moet worden in verband met het groene en open karakter van het gebied. Het benodigde aantal parkeerplaatsen en de mogelijke verkeerstoename moet door de initiatiefnemer worden onderbouwd. Verder zal ook aangetoond moeten worden dat de toename van de verkeersaantrekkende werking geen negatief gevolg heeft voor de luchtkwaliteit.
- **Woonboten:** De woonboten hebben in de huidige situatie een gedoogbeschikking en liggen buiten de grenzen van dit bestemmingsplan. Er dient ruimte te blijven, zodat eventueel onderhoud en verplaatsen van de boten naar elders in de toekomst mogelijk blijft.

Aan voornoemde randvoorwaarden wordt in dit bestemmingsplan voldaan.

Parkeerbeleid

Stadsdeel Oost gebruikt de uitgangspunten uit de conceptnota parkeernormen voor het beoordelen van ruimtelijke plannen. Door een verandering in de bevoegdhedenverdeling worden parkeernormen in de toekomst stedelijk vastgesteld. Stedelijk wordt een Nota Parkeernormen voorbereid. Deze zal naar verwachting eind 2015/begin 2016 vastgesteld worden.

Hoofdstuk 4 Milieuaspecten

4.1 Luchtkwaliteit

Wettelijk kader

Wet milieubeheer / Wet luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2 Wm). Omdat titel 5.2 handelt over luchtkwaliteit staat deze ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Specifieke onderdelen van de wet zijn uitgewerkt in Amvb's en ministeriële regelingen. De nieuwe wetgeving kent een dubbele doelstelling:

1. De overheid wil een belangrijke impuls geven aan het treffen van maatregelen zodat in ons land de Europese normen worden gehaald;
2. De overheid wil er ook voor zorgen dat er meer mogelijkheden zijn om projecten door te laten gaan. Dat was nodig om dat in het verleden veel plannen door de rechter werden stilgelegd vanwege het niet halen van de normen.

De Wet luchtkwaliteit vereist een genuanceerde toetsing of koppeling tussen (ruimtelijke) besluiten en de gevolgen voor de luchtkwaliteit. Een bestemmingsplan is in overeenstemming met de Wet luchtkwaliteit als het bestemmingsplan niet leidt tot een overschrijding of een verdere overschrijding van de normen. Projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de concentraties, hoeven niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Voor projecten die wel in betekenende mate bijdragen aan de concentratie is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) relevant.

Amvb Niet In Betekenende Mate en Regeling Niet In Betekenende Mate (NIBM)

De Amvb NIBM en Regeling NIBM bevatten criteria waarmee kan worden bepaald of een project van een bepaalde omvang wel of niet als 'in betekenende mate' moet worden beschouwd. NIBM projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ook als het bevoegd gezag op een andere wijze, bijvoorbeeld door berekeningen, aannemelijk kan maken dat het geplande project NIBM bijdraagt, kan toetsing van de luchtkwaliteit achterwege blijven. Er is een onderscheid gemaakt tussen grote en kleine ruimtelijke projecten. Een project is klein als het slechts in geringe mate (ofwel 'niet in betekenende mate') leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. De grens ligt bij een verslechtering van maximaal 3% van de grenswaarden voor de luchtkwaliteit. Een verslechtering van maximaal 3% komt overeen met een nieuwbouwproject van 1.500 woningen of 100.000 m² kantoorvloeroppervlak. Grotere projecten kunnen worden opgenomen in het NSL-programma, mits ook overtuigend wordt aangetoond dat de effecten van dat project worden weggenomen door de maatregelen van het NSL.

Actieplan Luchtkwaliteit Amsterdam

Op 1 maart 2006 heeft de gemeenteraad ingestemd met het Actieplan Luchtkwaliteit Amsterdam 2005. Dit actieplan kent als doel het oplossen van de bestaande knelpunten ten aanzien van de luchtkwaliteit in de stad. De drie centrale uitgangspunten van dit actieplan zijn:

- Het beschermen van de gezondheid van mensen staat centraal.
- Amsterdam houdt vast aan het concentratiebeleid ten aanzien van het hoofdnet auto.
- Amsterdam houdt vast aan het beleid met betrekking tot de compacte stad.

Het Actieplan Luchtkwaliteit Amsterdam vloeit voort uit de verplichting die is opgenomen in de Wet luchtkwaliteit (en de voorganger daarvan: het Besluit luchtkwaliteit 2005). Ingegeven door aspecten

van de volksgezondheid stelt dit besluit, op grond van een Europese richtlijn, voor verschillende stoffen normen voor maximale concentraties in de buitenlucht. Burgemeester en Wethouders moeten op grond van de Wet luchtkwaliteit jaarlijks de stedelijke luchtkwaliteit inventariseren. Indien daaruit blijkt dat er sprake is van knelpunten, hetgeen in Amsterdam het geval is, moeten Burgemeester en Wethouders op grond van de Wet luchtkwaliteit een actieplan opstellen dat gericht is op het aanpakken van de geïdentificeerde knelpunten.

Besluit gevoelige bestemmingen

Sinds 15 januari 2009 is het Besluit gevoelige bestemmingen van kracht. Op grond van het Besluit is het niet toegestaan om gevoelige bestemmingen zoals ziekenhuizen, scholen en verzorgingshuizen te realiseren op minder dan 300 meter van een Rijksweg en op minder dan 50 meter van een provinciale weg, als ter plaatse de grenswaarden voor stikstofdioxide en fijn stof worden overschreden. Een camping is geen gevoelige bestemming, zodat het bestemmingsplan in overeenstemming is met het betreffende besluit.

Richtlijn gevoelige bestemmingen luchtkwaliteit Amsterdam

Deze stedelijke richtlijn heeft het college van B en W in december 2009 vastgesteld. Het belangrijkste uitgangspunt in de richtlijn is dat bij stedelijke wegen met meer dan 10.000 motorvoertuigbewegingen per etmaal binnen een afstand van 50 meter (gemeten van de rand van de weg) geen gevoelige bestemmingen in de eerstelijns bebouwing worden geprojecteerd. Van de in de richtlijn genoemde uitgangspunten kan gemotiveerd worden afgeweken indien (bijzondere) omstandigheden en belangen hiertoe aanleiding geven. Het bestemmingsplan maakt geen gevoelige bestemmingen mogelijk.

Plangebied

Het bestemmingsplan maakt de uitbreiding van een bestaande camping mogelijk. Hierdoor zal de hoeveelheid verkeer op de toeleidende wegen (Zuider IJdijk en Zuiderzeeweg) toenemen. In het kader van dit bestemmingsplan is onderzocht of ook met de toename van het verkeer kan worden voldaan aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer.

Conclusie

Uit het verkeersonderzoek van Ligtermoet & Partners (december 2013; zie bijlagen) is gebleken dat als gevolg van de uitbreiding van de camping er maximaal 130 verkeersbewegingen per etmaal extra worden gegenereerd op de drukste dag in het hoogseizoen. Een zeer klein deel daarvan zal vrachtverkeer zijn. Met behulp van de NIBM tool (op www.infomil.nl) is bepaald dat het project als niet in betekenende mate kan worden beschouwd. Onderstaande afbeelding is een screenshot van de NIBM tool.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)		130
Aandeel vrachtverkeer		5,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	0,20
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,04
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

4.2 Geluidhinder

Wettelijk kader

Bij het ontwikkelen van een nieuw ruimtelijk plan is het belangrijk rekening te houden met geluidsbronnen en de mogelijke hinder of overlast daarvan voor mensen. De beoordeling van het aspect geluid in ruimtelijke plannen vindt zijn grondslag in vooral de Wet geluidhinder (Wgh). Daarnaast vindt de beoordeling zijn grondslag in de Wet ruimtelijke ordening (Wro), doordat een goede ruimtelijke ordening vereist dat een goed woon- en leefklimaat wordt gerealiseerd. Voor de ruimtelijke planontwikkeling is het belangrijk om de aanwezige of toekomstige geluidsbronnen in relatie tot de huidige of toekomstige omgeving goed in kaart te brengen.

Plangebied

Het bestemmingsplan maakt de uitbreiding van een bestaande camping mogelijk. Een camping is geen geluidgevoelige functie, zodat akoestisch onderzoek niet nodig is. De afstand tussen de camping en de ringweg A10 is circa 500 meter, zodat er een voor de campinggasten een aanvaardbaar verblijfsklimaat kan worden gerealiseerd.

Conclusie

Het bestemmingsplan gaat uit van de uitbreiding van een camping. Conform de Wet geluidhinder is hiervoor geen akoestisch onderzoek nodig.

4.3 Bodemkwaliteit en bodemgesteldheid

Bodemkwaliteit

De bodemkwaliteit is in het kader van een bestemmingsplan van belang indien er sprake is van functieveranderingen of een ander gebruik. De bodem moet geschikt zijn voor de nieuwe functie. Het doel van de Wet Bodembescherming is het behoud en de verbetering van de milieuhygiënische bodemkwaliteit. In geval van graafwerkzaamheden is een bodemonderzoek aan de orde om te bepalen of eventuele vervuilde grond gesaneerd dient te worden.

In opdracht van Gemeente Amsterdam, Ingenieursbureau is in mei 2011 door De Ruiter Boringen en Bemalingen bv een waterbodemonderzoek uitgevoerd ter plaatse van Ecologische Verbindingszone Bovendiep te Amsterdam. Daarbij is ook het water onderzocht waar de uitbreiding van de camping wordt gerealiseerd. Uit toetsing aan het Besluit bodemkwaliteit blijkt dat het slib ter plaatse van vak 1 kan worden ingedeeld in waterbodemkwaliteitsklasse 'vrij toepasbaar'. Het te verwijderen slib uit vak 2 kan worden ingedeeld in waterbodemkwaliteitsklasse A. De achterblijvende waterbodem van beide vakken is in te delen in de bodemkwaliteitsklasse vrij toepasbaar. Zowel het te verwijderen slib als het achterblijvende slib uit beiden vakken zijn verspreidbaar op het aangrenzend perceel en/of zoet oppervlaktewater. Ter plaatse van de onderzoekslocatie is zintuiglijk en analytisch geen asbest aangetoond. Geconcludeerd kan worden dat de kwaliteit van de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik.

De uitbreiding van de camping wordt gerealiseerd door het aanbrengen van nieuwe grond. Voor het creëren van het nieuwe land wordt gebruik gemaakt van zand dat geschikt is voor de beoogde bestemming (camping).

Bodemgesteldheid

De bodemgesteldheid kan consequenties hebben voor de technische uitwerking van het project. In het kader van dit bestemmingsplan is overleg gevoerd met Waternet. Daarin is verkend of er nader geotechnisch onderzoek nodig is om vast te stellen of het nieuwe kampeereiland een risico oplevert voor de (buitendijks) op enige tientallen meters afstand gelegen primaire waterkering Diemerzeedijk. Op 12 december 2013 is er op locatie overleg gevoerd met de geotechnisch deskundige van Waternet en een adviseur van het Ingenieursbureau Amsterdam (IBA). Het IBA beschikt over de onderzoeksgegevens over de bodem in het betreffende gebied. Door Waternet is geconstateerd dat de landaanwinning die het nieuw bestemmingsplan mogelijk maakt geen risico oplevert voor de Diemerzeedijk gezien de afstand van het nieuwe eiland tot de dijk en de beperkte omvang van het voor het nieuwe eiland aan te brengen zandpakket. Het water is ter plaatse ondiep en het nieuwe land steekt nauwelijks uit boven het IJsselmeerpeil.

4.4 Externe veiligheid

Wettelijk kader

Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen

Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen is een project met drie werkgroepen voor water, weg en spoor. Daarin zitten vertegenwoordigers van rijk, provincies, gemeenten, infrastructuurbeheerders, chemische industrie en vervoerders van gevaarlijke stoffen. Zij worden daarbij ondersteund door adviesbureaus die de ruimtelijke plannen in kaart brengen en risicoberekeningen uitvoeren. Het Basisnet geeft de verhouding aan tussen ruimtelijke ordening en de risico's van het vervoer gevaarlijke stoffen over rijkswegen, hoofdvaarwegen en spoorwegen. Zo wordt beschreven welke ruimtelijke ontwikkelingen wel en niet zijn toegestaan in het gebied tot 200 meter vanaf de infrastructuur. De transportroutes worden ingedeeld in drie categorieën, waarbij een afweging wordt gemaakt tussen vervoer, ruimtelijke ontwikkelingen en veiligheid:

- Op sommige routes krijgt het vervoer voorrang;
- Op andere routes krijgen de ruimtelijke ontwikkelingen voorrang;
- Op routes die belangrijk zijn voor zowel het vervoer als voor de ruimtelijke ontwikkelingen, wordt in overleg met betrokkenen naar oplossingen gezocht.

Stand van zaken herziening regelgeving

De stand van zaken Basisnet Water en Weg, het definitieve ontwerp voor Basisnet Water en Weg en een stand van zaken Basisnet Spoor zijn inmiddels aan de Tweede Kamer aangeboden. Het Basisnet Water en Weg treedt in werking nadat de Wet vervoer gevaarlijke stoffen is gewijzigd. De bouwbeperkingen worden vastgelegd in het Besluit transportroutes externe veiligheid (zie navolgende). Vooruitlopend daarop zijn de Basisnetten Weg en Water al als bijlage bij de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (RNVGS) opgenomen.

Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev)

Momenteel wordt ook gewerkt aan het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev). In november 2008 is een ambtelijk concept van het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) gepubliceerd. Hierin staan regels op het gebied van externe veiligheid voor de ruimtelijke inrichting rond wegen, waterwegen en spoorwegen met vervoer van gevaarlijke stoffen. Bijvoorbeeld verplichte veiligheidsafstanden tot deze transportroutes. Het ambtelijk concept is eind 2008 slechts ter informatie aangeboden aan de Tweede Kamer en er kunnen geen rechten aan worden ontleend. Het conceptbesluit en de daarbij behorende toelichting worden nog aangepast en aangevuld met onder meer een saneringsparagraaf.

Plangebied en conclusie

Het plangebied ligt binnen 300 meter van de Rijksweg A10 en op circa 180 meter van het Amsterdam Rijnkanaal. Hier worden gevaarlijke stoffen vervoerd. Het plangebied ligt niet binnen de zone van gasleidingen, risicovolle bedrijven of transportroutes over het spoor. In het kader van het bestemmingsplan wordt onderzoek gedaan naar de externe veiligheid van het wegtransport en de scheepvaart.

Door AVIV is een onderzoek externe veiligheid uitgevoerd voor de A10 (31 december 2013; zie bijlagen). Voor de veiligheidszone geldt dat deze ligt op 0 m gemeten vanaf het midden van de A10. Het plaatsgebonden risico vormt daarom geen belemmering voor het bestemmingsplan Uitbreiding Camping Zeeburg. Voor het groepsrisico geldt dat het groepsrisico kleiner is dan 0,1 keer de oriëntatiewaarde. Door het bestemmingsplan is er geen toename van het groepsrisico. Een uitgebreide verantwoording van het groepsrisico is volgens het Bevt niet nodig.

4.5 Milieuzonering

Kader

Bedrijven zijn milieubelastende bestemmingen die hinder ten opzichte van milieugevoelige bestemmingen (waaronder wonen) kunnen veroorzaken. Om deze hindersituaties te voorkomen dient bij een bestemmingsplan(wijziging) waarin milieubelastende en milieugevoelige bestemmingen in elkaars nabijheid mogelijk worden gemaakt in principe uit te worden gegaan van scheiding van functies. Daartoe zijn in de VNG-brochure Bedrijven en Milieuzonering (versie 2009; hierna te noemen B&M) richtafstanden opgesteld. Deze afstanden geven voor gemiddelde functies aan op welke afstand geen hinder is te verwachten. De meer verfijnde afstemming voor de voorkoming van milieuhinder vindt vervolgens plaats in het kader van de Wet milieubeheer.

Deze afstanden in B&M zijn naast de factoren aard en omvang van het bedrijf mede afhankelijk van de omgeving. Voor een rustige woonomgeving gelden andere afstanden (strengere eisen) dan voor andere gebieden, zoals drukke woonwijken, gemengde gebieden en landelijke gebieden. In B&M is uitgegaan van de afstand tot een rustige woonwijk. Het bestemmingsplangebied kan door de aanwezigheid van drukke wegen en het voorkomen van meerdere functies worden gekarakteriseerd als een gemengd gebied. Voor een dergelijk gebied geldt dat kortere afstanden dan bij een rustige woonwijk aanvaardbaar zijn. Een overschrijding van de wettelijke normen (qua geluidsbelasting, stof, geur en gevaar) is echter niet toelaatbaar.

De betreffende VNG-publicatie vormt geen wettelijk kader. De in de publicatie opgenomen afstanden betreffen richtafstanden.

Plangebied

Nabij de uitbreiding van de camping ligt momenteel een 6-tal woonboten en er is nog een eigenaar die over een gedoogbeschikking voor deze locatie beschikt. De camping valt conform de VNG publicatie onder categorie 3.1. De richtafstand tot woningen bedraagt 50 meter, vanwege het criterium geluid. Gelet op het karakter van het gebied (gemengd gebied) dient de aan te houden richtafstand met één stap te worden verkleind tot 30 meter. Het hanteren van deze afstand is bovendien verantwoord omdat op de uitbreiding van de camping geen geluidhinder veroorzakende functies als sanitairgebouwen of andere voorzieningen worden gerealiseerd, maar slechts een tentenveld.

Behalve de woonboten zijn er in de nabijheid van de uitbreiding van de camping geen andere gevoelige functies aanwezig.

Hoofdstuk 5 Omgevingsaspecten

5.1 Water

Beleid

Europees beleid

Omdat water zich weinig aantrekt van landsgrenzen, zijn internationale afspraken nodig. Sinds eind 2000 is daarom de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) van kracht. Deze moet ervoor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is. Om dit te bereiken moeten de landen van de Europese Unie een groot aantal maatregelen nemen. Enerzijds om de kwaliteit van de 'eigen' wateren op peil te brengen, anderzijds om ervoor te zorgen dat andere landen geen last meer hebben van de verontreinigingen die hun buurlanden veroorzaken. De uitvoering van de KRW schept de nodige verplichtingen en biedt tegelijkertijd voor Nederland ook veel mogelijkheden. Nederland ligt immers benedenstrooms en is voor zijn waterkwaliteit voor een belangrijk deel afhankelijk van het buitenland. Door de invoering van de richtlijn kunnen landen niet langer problemen van hun bord schuiven. Aan Nederland de opgave om de richtlijn goed en doelmatig uit te voeren.

Rijksbeleid

Het Nationaal Waterplan (NWP) is het rijksplan voor het waterbeleid. Het NWP beschrijft de maatregelen die in de periode 2009-2015 genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten. Ook is een eerste beleidsmatige uitwerking van het advies van de Deltacommissie opgenomen in dit Nationaal Waterplan. Met de formulering van een streefbeeld geeft het Nationaal Waterplan een inspirerende referentie voor de toekomst. Maatregelen die reeds in gang zijn gezet en in het streefbeeld passen worden met kracht voortgezet. Denk aan het hoogwaterbeschermingsprogramma, de uitvoering van het geactualiseerde Nationaal Bestuursakkoord Water en de rivierverruimingsprojecten. Door de uitvoering van de stroomgebiedbeheerplannen zal de waterkwaliteit substantieel verbeteren. De nieuwe ambities van de Deltacommissie worden uitgewerkt in een Deltawet en Deltaprogramma.

Bij de besluitvorming over ruimtelijke ontwikkelingen zullen de wateraspecten een zwaarder belang in de afweging moeten krijgen, dan onder het beleid van de Vierde nota waterhuishouding het geval was. Dit is noodzakelijk om op de korte en de lange termijn te kunnen blijven beschikken over duurzame en klimaatbestendige watersystemen.

Vaarwegbelangen Rijkswaterstaat

Rijkswaterstaat Noordwest Nederland is vaarwegbeheerder van het Afgesloten IJ nabij het plangebied. Rijkswaterstaat is als vaarwegbeheerder verantwoordelijk voor een veilig en vlot scheepvaartverkeer. RWS borgt de veiligheid, voor zover dit binnen haar verantwoordelijkheid en macht ligt en bevordert een vlotte doorstroming. Daarnaast ziet Rijkswaterstaat er op toe dat geen kwaliteitsverlies van het hoofdvaarwegennet plaats vindt. Het gaat dan in het bijzonder om transport van gevaarlijke stoffen en de staande mastroute. Ook ziet Rijkswaterstaat er op toe dat ontwikkelingen het beheer en onderhoud aan de vaarweg in beheer bij Rijkswaterstaat niet belemmeren en/of onnodig duur maken.

Belangen waterbeheer Rijkswaterstaat

Voor het beheer van de rijkswateren is het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2010-2015 van belang. De Waterwet, Europese richtlijnen en ander (internationale) regelgeving vormen de belangrijkste kaders. Het plan vertaalt het Nationaal Waterplan en de Nota Mobiliteit naar het beheer & onderhoud van de rijkswateren.

Het oppervlaktewater in beheer bij het Rijk dient zodanig te worden bestemd dat afvoer van water, ijs en sediment onbelemmerd doorgang kan vinden en de waterhuishouding met bijbehorende voorzieningen geen onnodige belemmeringen ondervinden. Voor waterveiligheid is het van belang dat bestemming en gebruik van de gronden op of nabij waterkeringen geen belemmering vormen voor het onderhoud, de instandhouding of de versterking van de waterkering. Het belangrijkste doel van het waterkwantiteitsbeheer of peilbeheer is het bieden van veiligheid door overtollig water af te voeren om overstroming of schade te voorkomen en om watertekorten aan te vullen. Voor wat betreft de hemelwaterafvoer geldt de voorkeursvolgorde vasthouden, bergen, afvoeren. Aangevoerd dient te worden dat hergebruik of infiltratie hemelwater niet (geheel) mogelijk is. Voor de lozingspunten gelden de regels van de Waterwet.

Het waterbeheer voor de rijkswateren is voor wat betreft waterkwaliteit gericht op gezonde duurzame watersystemen in het kader van de implementatie van de Kaderrichtlijn Water en om emissies richting het oppervlaktewater te voorkomen dan wel te beperken. De ecologische toestand van het oppervlaktewaterlichaam Noordzeekanaal mag niet verslechteren. Er geldt een voorkeursvolgorde: schoonhouden–scheiden–zuiveren. Dat betekent bijvoorbeeld dat er bij voorkeur geen uitlopende bouwmaterialen of bestrijdingsmiddelen worden gebruikt in de openbare ruimte. Schone en vuile waterstromen worden gescheiden gehouden. Vuile afvalwaterstromen worden via het riool naar de zuivering afgevoerd. Bij gebiedsontwikkeling langs het water kan gezien worden of ook door RWS geplande natuurvriendelijke oeverontwikkelingen meegenomen kunnen worden.

Beleid Hoogheemraadschap

Waterbeheerplan

Het Beleid van het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV) is vertaald in het Waterbeheerplan Waterschap Amstel, Gooi en Vecht 2010-2015. In het Waterbeheersplan is uitgewerkt hoe AGV in de planperiode invulling geeft aan haar taken op het gebied van waterbeheer, zoals veiligheid, waterkwaliteit, waterkwantiteit.

Keur

De Keur is een belangrijk instrument voor het hoogheemraadschap om activiteiten in en rond het watersysteem in goede banen te leiden. De Keur kent verboden en geboden voor de manier van inrichten, gebruik en onderhoud van waterkeringen, oevers en wateren. In het Keurbesluit Vrijstellingen heeft AGV beschreven onder welke voorwaarden bepaalde activiteiten zijn toegestaan, zonder dat een Keurvergunning nodig is. Dit scheelt administratief werk voor burgers en organisaties. Vaak geldt wel een meldplicht. Voor activiteiten die volgens de Keur verboden zijn en die niet voldoen aan de voorwaarden voor vrijstelling kunnen initiatiefnemers een vergunning aanvragen bij Waternet (welke de taken namens AGV uitvoert).

Gemeentelijk beleid

In het plan 'Breed water' is het beleid op het gebied van de gemeentelijke watertaken (stedelijk afvalwater, afvloeiend hemelwater en grondwater) van Amsterdam toegelicht voor de periode 2010-2015.

Waterparagraaf

Ten behoeve van het onderhavige plan zijn in het kader van het watertoetsproces een aantal wateraspecten nader beschouwd. Die beschouwing steunt op eerder met de waterbeheerders (Rijkswaterstaat en Waternet) gevoerd overleg. In deze waterparagraaf worden de relevant geachte wateraspecten uit dat overleg verder toegelicht.

Beheergebieden

De huidige grens tussen land en water is de grens tussen de beheergebieden en verantwoordelijkheden van Rijkswaterstaat en het Hoogheemraadschap Amstel Gooi en Vecht (AGV). In het Besluit Aanwijzing Zijwateren (BAZ) wordt geregeld wat onder het waterkwantiteits- en waterkwaliteitsbeheer (watertoets, WWH, WVO) van Rijkswaterstaat valt. Hierbij geldt dat bevaarbare zijwateren in bebouwde kom onder dit beheer van Rijkswaterstaat valt. Rijkswaterstaat blijft dan ook verantwoordelijk voor het water dat in verbinding met het in IJ staat. De nieuwe grens tussen het land en het water zal naar verwachting wederom de grens worden tussen de beheergebieden. Het AGV wordt dan verantwoordelijk voor het waterbeheer op het nieuwe land. De principe afspraken tussen Rijkswaterstaat en het Hoogheemraadschap over de beheergrens van het water moet in het kader van de Waterwet nog worden bekrachtigd door de provincie Noord-Holland.

Waterkwantiteit

Het Bovendiep vormt een onlosmakelijk onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam Markermeer/IJmeer. Dat betekent dat het Bovendiep hetzelfde zomer- en winterpeil kent als het IJmeer/Markermeer: Zp: NAP -20 cm NAP / Wp: NAP -40 cm. Beide peilen zijn streefpeilen. Dat betekent dat deze aan fluctuaties onderhevig zijn. Bijvoorbeeld ten gevolge van wateroverlast- of watertekortsituaties. Ook is het denkbaar het peil oploopt omdat er tijdelijk niet of onvoldoende spuimogelijkheden richting Waddenzee en/of Noorzeekanaal zijn. De met dit plan beoogde ontwikkeling mag gekenmerkt worden als een kleinschalig. Op grond van dit gegeven is de verantwoordelijk waterkwantiteitsbeheerder (Rijkswaterstaat) van mening dat de voorgenomen uitbreiding van Camping Zeeburg op de aangegeven locatie geen afbreuk zal doen aan het onderdeel peilbeheer.

Waterkwaliteit

Een ander relevant aspect in relatie tot de beoogde ontwikkeling betreft het waterkwaliteitsbeheer. Voor het oppervlaktewaterlichaam Markermeer/IJmeer stellen de Kaderrichtlijn Water en Natura 2000 kwaliteitseisen aan water en natuur. In dat kader werkt Rijkswaterstaat in het gehele IJsselmeergebied aan maatregelen voor waterkwaliteit. Vanuit de Kaderrichtlijn Water (KRW) geldt daarvoor ook een wettelijke verplichting.

Hoewel het Bovendiep geen onderdeel uitmaakt van het begrensde Natura2000-gebied Markermeer/IJmeer staat het daar wel mee in open verbinding. Kwaliteitsverslechtering in het Bovendiep kan dus doorwerken naar het IJmeer/Markermeer. Om deze reden wordt door Rijkswaterstaat veel belang geacht aan een robuuste dimensionering van de tussen uitbreiding A en eiland B aan te brengen watergang. Regelmatig onderhoud dient hier gericht zijn op de borging van een maximale wateruitwisseling tussen het water aan de oost- en het water aan de westzijde van het nieuwe campingterrein. Rijkswaterstaat heeft aangegeven dat de watergang tussen de aanplemping en het rieteiland een minimale maat van 6 meter zou moeten hebben om voldoende doorstroming te hebben waarmee de waterkwaliteit geborgd kan worden. De daadwerkelijke dimensionering van de watergang kan in het kader van de Watervergunning worden vastgesteld. Gelet hierop is in het bestemmingsplan bepaald dat de betreffende watergang minimaal 6 meter breed moet zijn.

De woonboten aan de Diemerzeedijk (Waterkeringpad) lozen in de huidige situatie op het oppervlaktewater. In het kader van de 'Green Deal' (zie paragraaf 3.1) is overeengekomen tussen campingeigenaar, Rijk (ministerie EL&I) en provincie dat het beheer van het deel van de provinciale ecologische verbindingzone Bovendiep dat direct grenst aan Camping Zeeburg. Dat omvat tevens de genoemde watergangen.

Water- en waterstaatkundige veiligheid

Aangezien veel buitendijkse terreinen niet zijn voorzien van genormeerde waterkeringen, hebben dergelijke terreinen een hoger risicoprofiel in vergelijking met buitendijkse gebieden die wel zijn omgeven met dergelijke keringen. Het nieuw aan te leggen campingterrein zal ook niet worden beschermd door een (genormeerde) kering. Dat betekent dat het terrein in beginsel gevoelig wordt voor verhoogde waterstanden op het IJmeer/Markermeer. Zeker in geval er van opwaaiing sprake is. Dit risico dient echter gerelateerd te worden aan het seizoensmatig gebruik van het terrein. En aangezien dit gebruik buiten het stormseizoen plaatsvindt, is er geen aanleiding om dit recreatief gebruik op deze plek niet te accommoderen. Wel wijst Rijkswaterstaat op het feit dat borging van het aspect waterveiligheid in buitendijkse gebieden welke niet zijn omgeven met genormeerde waterkeringen, primair bij de initiatiefnemer ligt. Dat geldt ook voor schade als gevolg van hoog water.

Aanleg van het terrein betekent een ingreep in het waterstaatswerk. Bovendien. Voor het waterstaatswerk zelf zijn aan die ingreep geen risico's verbonden. Echter, de aanleg kan gepaard gaan met onvoorziene gevolgen voor de nabij gelegen Diemerzeedijk. Vooral de stabiliteit van deze kering kan hierin het geding komen. Het IBA heeft onderzoeksgegevens over de bodem in het betreffende gebied (notitie d.d. 12 mei 2011).

Door Waternet is geconstateerd dat de landaanwinning die het nieuw bestemmingsplan mogelijk maakt geen risico oplevert voor de Diemerzeedijk gezien de afstand van het nieuwe eiland tot de dijk en de beperkte omvang van het voor het nieuwe eiland aan te brengen zandpakket (zie ook paragraaf 4.3).

5.2 Archeologie en cultuurhistorie

Archeologie

Beleid

De huidige juridische basis voor het omgaan met archeologische waarden is vastgelegd in de Monumentenwet uit 1988. De Provincie Noord-Holland en de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurhistorie en Monumenten (RACM) hebben voor wat betreft het aspect archeologie, formeel een adviserende en toetsende rol op basis van de Wet ruimtelijke ordening. Volgens de Monumentenwet 1988 moeten (toevals)vondsten worden gemeld bij de burgemeester. Deze verwittigt het Rijk. In 1998 is het Verdrag van Valletta door de Staten Generaal geratificeerd. Het verdrag is geïmplementeerd door inwerking-treding van de Wet op de archeologische monumentenzorg per 1 september 2007. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen. Uitgangspunt is dat 'de veroorzaker betaalt'.

Plangebied

In 2013 is door Bureau Monumenten en Archeologie (BMA) van de gemeente Amsterdam een archeologische waardestelling opgesteld (d.d. 5 december 2013). BMA heeft aangegeven dat eventuele archeologische restanten niet zullen worden aangetast aangezien de geplande ingreep geen uitdieping van de waterbodem inhoudt. Een archeologisch vervolgonderzoek is daarom niet nodig. Wel geldt de wettelijke meldingsplicht. Indien tijdens de uitvoering van bouwwerkzaamheden toch sporen en/of vondsten ouder dan vijftig jaar worden aangetroffen, wordt dit aan Bureau Monumenten & Archeologie gemeld zodat in overleg met de opdrachtgever maatregelen getroffen worden tot documentatie en berging van de vondsten.

Cultuurhistorie

De Leidraad Landschap en Cultuurhistorie is op 21 juni 2010 als onderdeel van het uitvoeringsprogramma van de Structuurvisie Noord-Holland 2040 vastgesteld. In de Leidraad geeft de provincie haar visie op de gewenste ruimtelijke kwaliteit van Noord-Holland. Daarbij is aangegeven welke kernkwaliteiten van het landschap en cultuurhistorie van provinciaal belang zijn zodat deze kwaliteiten op een zorgvuldige wijze kunnen worden meegenomen bij nieuwe ontwikkelingen. De Diemerzeedijk is onderdeel van de Stelling van Amsterdam, zijnde UNESCO erfgoed. Het plangebied ligt buiten het UNESCO gebied en gelet op de afstand tot de Diemerzeedijk leidt de uitbreiding van de camping niet tot aantasting van de Stelling van Amsterdam.

5.3 Duurzaamheid

Het is de ambitie van het college dat in Amsterdam vanaf 2015 klimaatneutraal wordt gebouwd, zowel in de woningbouw als in de utiliteitsbouw. Belangrijk daarbij is wat er verstaan wordt onder 'klimaatneutraal'. Klimaatneutraal bouwen houdt in dat 100% van de CO₂-uitstoot van alle gebouwgebonden energieverbruik wordt gecompenseerd in de vorm van energiebesparing, lokale duurzame energieopwekking en/of effectief inzet van duurzame bronnen. Het bestemmingsplan maakt geen bebouwing mogelijk.

5.4 Flora en fauna en ecologie

Wettelijk kader

Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992)

De Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992) zijn beide Europese richtlijnen. Het doel van de Vogelrichtlijn is het bieden van bescherming en ontwikkelingsperspectief voor leefgebieden van zeldzame en bedreigde vogelsoorten en bescherming van alle vogelsoorten. De Habitatrichtlijn is gericht op de instandhouding van natuurlijke habitats en wilde flora en fauna. De Soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en Faunawet

Natuurbeschermingswet (1998) en Natura 2000

De gebiedsbescherming van beide richtlijnen valt in Nederland momenteel onder de Natuurbeschermingswet. De Natuurbeschermingswet 1998 regelt de bescherming van natuurgebieden in Nederland. Het gaat daarbij om de bescherming van gebieden van nationaal belang (de Beschermde Natuurmonumenten) en van internationaal belang (Natura 2000). In een groot aantal gevallen overlappen de Beschermde Natuurmonumenten met gebieden die zijn aangewezen als Natura 2000.

Natura 2000 is het Europese netwerk van waardevolle natuurgebieden, dat er op gericht is de aanwezige natuurwaarden te behouden en te versterken. Gebieden die door de minister zijn aangewezen als Vogelrichtlijngebied en Habitatrichtlijngebied vormen samen de Natura 2000-gebieden. Voor deze gebieden zijn instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd voor soorten en habitattypen. Ruimtelijke ontwikkelingen of gebruik die een negatief effect hebben op deze doelstellingen zijn niet zondermeer toegestaan.

De camping ligt op meer dan 1.300 meter van het Natura 2000-gebied het Natura 2000 gebied Markermeer en IJmeer, ten noorden van Zeeburg en IJburg. Tussen de camping en het Natura 2000-gebied ligt de A10 en de wijk IJburg. IJburg en de A10 vormen in de omgeving van het Natura 2000-gebied belangrijke bronnen voor licht en geluid. Mogelijk verstorende (externe) effecten als gevolg van gebruik van de camping (geluid en verlichting) vallen geheel weg tegen de woonwijk en de rijksweg A10.

Op de afbeelding is de ligging van de camping ten opzichte van het meest nabij gelegen Natura 2000-gebied weergegeven.

Afbeelding: ligging Natura 2000 gebied (bron: www.synbiosys.alterra.nl/natura2000)

Flora- en faunawet

De bescherming van planten- en diersoorten is geregeld in de Flora- en faunawet. Deze wet is erop gericht om de Nederlandse biodiversiteit te beschermen en de dieren en planten binnen de Nederlandse wetgeving de plek te geven die hun volgens de Europese (Vogel- en Habitatrichtlijnen) afspraken toekomt. De Flora- en faunawet is sinds 1 april 2002 van kracht. Het uitgangspunt is een wettelijk verbod op het doden of beschadigen van een aantal in het bijzonder genoemde dieren en planten.

Op 23 februari 2005 is het Besluit houdende wijziging van een aantal algemene maatregelen van bestuur in verband met wijziging van artikel 75 van de Flora- en faunawet en enkele andere wijzigingen (Amvb artikel 75) in werking getreden. Eén van de belangrijkste wijzigingen geregeld in dit 'Vrijstellingsbesluit' geldt voor regelmatig terugkerende werkzaamheden zoals het onderhoud aan vaarwegen of het maaien van graslanden die al langer op dezelfde manier worden uitgeoefend en kennelijk niet hebben verhinderd dat een beschermde soort zich in het gebied heeft gevestigd.

Voor deze terugkerende werkzaamheden kan een vrijstellingsregeling in werking treden als wordt voldaan aan bepaalde criteria. De criteria die worden gehanteerd bij het opstellen van de vrijstellingsregeling zijn de zeldzaamheid van soorten en de ingrijpendheid van activiteiten. Hoe zeldzamer de soort en hoe ingrijpender de activiteit, hoe strikter het beschermingsregime. Ook voor ruimtelijke ontwikkeling en inrichting kan een vrijstelling gelden, al is deze minder omvattend dan de vrijstelling voor terugkerende werkzaamheden.

Om gebruik te kunnen maken van de vrijstellingsregeling bij ruimtelijke ontwikkelingen, beheer en gebruik, is voor vogels en de soorten genoemd in de Amvb artikel 75 een gedragscode nodig. Een gedragscode is niet verplicht maar dan moet voor ieder project of beheeractiviteit in een terrein waar beschermde soorten voorkomen de ontheffingsprocedure worden doorlopen.

Gedragscode Flora- en faunawet Amsterdam (2009)

De gedragscode is van toepassing binnen de grenzen van de gemeente Amsterdam en het beheer gebied van het Amsterdamse Bos op alle medewerkers van de gemeente Amsterdam die zelf of samen met anderen werkzaamheden uitvoeren of die daartoe opdracht geven aan derden. Deze derden verklaren bij hun werkzaamheden de 'Gedragscode flora en fauna van de gemeente Amsterdam' te onderschrijven en te volgen. Op verzoek kunnen zij een exemplaar van de gedragscode overhandigen aan controlerende instanties of verenigingen.

Met de gedragscode beschrijft de Gemeente Amsterdam de voorzorgsmaatregelen die erop gericht zijn de gunstige staat van instandhouding van beschermde soorten die binnen haar gemeente grenzen voorkomen bij het uitvoeren van werkzaamheden te handhaven dan wel te versterken. Daarmee voldoet de gemeente Amsterdam aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 16c van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantsoorten Flora- en faunawet. De gedragscode heeft betrekking op plannen en projecten die in opdracht van of door de gemeente Amsterdam worden voorbereid en uitgevoerd. De gedragscode betreft:

- 1 de voorbereiding en uitvoeren van werkzaamheden in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling;
- 2 het uitvoeren van werkzaamheden in het kader van bestendig beheer en onderhoud.

Plangebied

Het plangebied is geen aangewezen beschermd gebied in de zin van Vogel- en Habitatrichtlijn en het plangebied ligt op minimaal circa 1,5 kilometer van Natura 2000-gebied Markermeer & IJmeer. De afstand tussen het plangebied en het Markermeer / IJmeer is ruim en in het tussenliggende gebied liggen diverse stedelijke functies, zodat de uitbreiding van de camping geen negatieve uitstraling heeft op het natuurgebied.

Bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van het aanleggen van nieuw land voor de uitbreiding van de camping zal rekening moeten worden gehouden met de mogelijke aanwezigheid van te beschermen planten- en diersoorten, zoals genoemd in de Flora en Faunawet. Indien uit gegevens of onderzoek blijkt dat er sprake is van (een) beschermd soort(en) en het bouwwerk en / of de activiteit beschadiging of vernieling van voortplantings- of rustplaatsen dan wel ontworteling of vernieling veroorzaakt, zal de betreffende bouwwerkzaamheid c.q. activiteit pas kunnen plaats vinden na ontheffing c.q. vrijstelling op grond van de Flora en Faunawet. Bij de beoordeling van deze ontheffing c.q. vrijstelling is de habitatrichtlijn mede toetsingskader.

Ecologisch onderzoek

In het kader van het bestemmingsplan is door Bureau Waardenburg een flora en fauna onderzoek gedaan (Natuurtoets uitbreiding Camping Zeeburg, Bureau Waardenburg, 12 juni 2015); zie bijlagen).

Uit de ruime omgeving van Camping Zeeburg zijn waarnemingen van (strikt) beschermde soorten bekend, waaronder de rietorchis en beschermde varensoorten. Voor de rietorchis of beschermde varensoorten zijn op de oevers van het camping terrein geen geschikte groeiplaatsen aanwezig. Het open water waar de uitbreiding gepland is bevat geen beschermde soorten planten.

De kleine modderkruiper, bittervoorn en rivierdonderpad kunnen voorkomen in het Bovendiep, de kleine modderkruiper, bittervoorn in het open water, rivierdonderpad vooral langs de stenige oever. Voor amfibieën is het open water van het Bovendiep niet geschikt. De rietstrook zal tijdens het broedseizoen nesten bevatten van algemeen voorkomende water- en moerasvogels zoals wilde eend, meerkoet, waterhoen en kleine karekiet. Het open water maakt deel uit van rustgebied voor watervogels. De wateren en oevers rond de Camping en EVZ Bovendiep zijn in potentie geschikt voor doelsoorten van de EVZ als ringslang en waterspitsmuis. Waarnemingen van de ringslang komen van het gebied ten oosten van de Diemerzeedijk. Sinds de renovatie van de Diemerzeedijk zijn uit de directe omgeving van de camping geen waarnemingen van ringslang bekend (informatie Ingo Janssen RAVON).

Van waterspitsmuis zijn uit de regio enkele incidentele waarnemingen bekend. De betekenis van de huidige oevers langs de camping als biotoop voor de waterspitsmuis is marginaal. De oeverzone langs de Diemerzeedijk is in potentie meer geschikt voor deze soort. De oeverzone van de uitbreiding van de camping wordt wel geschikt gemaakt voor de waterspitsmuis.

De uitbreiding grenst aan de EVZ Bovendiep onderdeel van de Ecologische verbinding Gooi–Waterland (Structuurvisie Noord-Holland 2040). De EVZ bestaat uit een reeks van eilanden met beoogde doelsoorten als ringslang en waterspitsmuis. Met de aanleg van het eiland zal rekening moeten worden gehouden met in de rietoever broedende vogels. Bij werk aan de oever zal tevens rekening moeten worden gehouden met de rivierdonderpad. Een relatief klein deel van de oever zal verdwijnen. Met het realiseren van de uitbreiding wordt echter de totale oeverlengte en daarmee de rietbegroeiing sterk vergroot. Dit betekent een uitbreiding van broedgelegenheid voor water- en rietvogels en biotoop voor de rivierdonderpad.

Met de aanleg van het eiland zal rekening moeten worden gehouden met vissen als bittervoorn en kleine modderkruiper. Het beoogde eiland vormt een deel van het leefgebied van vissen, dat door de aanleg van het eiland verdwijnt. Gelet op het beschikbare wateroppervlak in het Bovendiep is dit verlies beperkt. De extra oeverzone, dijksloot en sloot tussen kampeereiland en huidige camping kunnen een gunstig effect hebben op de vissen. De oevers en de ten opzichte van het Bovendiep rustigere slootdelen vormen een goed biotoop voor het opgroeien van jonge vis. De aanleg van het eiland zal geen negatief effect hebben op de gunstige staat van instandhouding van de vissen in het Bovendiep als bittervoorn en kleine modderkruiper. Voor het verdwijnen van het leefgebied (ter plaatse van het eiland) wordt een ontheffing van de Flora- en faunawet gevraagd. Realisatie van het eiland betekent een afname van open water dat onderdeel is van jachtgebied voor vleermuizen en rustgebied voor watervogels. Gelet op het beschikbare wateroppervlak in het Bovendiep is deze afname beperkt. Daarnaast ontstaat met het eiland rustiger water tussen de EVZ en het eiland en tussen het eiland en de dijk. Zowel vleermuizen als watervogels kunnen hiervan profiteren. Op windere dagen kan de relatieve luwte rond het eiland nog jachtgelegenheid bieden voor vleermuizen en rustplekken voor watervogels. De aanleg van het eiland zal netto geen negatief effect hebben op de functie van het Bovendiep voor vleermuizen en watervogels.

Realisatie van het eiland betekent de aanleg van extra oevermilieu en relatief besloten water (dijksloot en sloot tussen kampeereiland en huidige camping). Het gebruik van de camping kan leiden tot verstoring van doelsoorten van de EVZ. De ringslang kan menselijke aanwezigheid verdragen. De soort komt voor in stedelijk gebied zoals volkstuinen, de Amstelveense Poel en langs de oevers van het IJmeer ook op plaatsen waar gerecreëerd wordt. De rietoever langs het kampeereiland biedt afdoende waarborg om verstoring van ringslangen in de EVZ te voorkomen. De waterspitsmuis is mogelijk gevoeliger voor verstoring dan de ringslang. In het definitief ontwerp voor het kampeereiland brede rietoevers wordt hier rekening mee gehouden. Het ontwerp voorziet in acht meter brede rietoevers, waarvan 4 meter landriet en 4 meter waterriet. Met een dergelijke brede oeverzone zal verstoring van doelsoorten van de EVZ afdoende worden voorkomen.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat, met inachtneming van de maatregelen die in het rapport zijn opgenomen en de benodigde ontheffing, de Flora en faunawet de uitvoerbaarheid van dit bestemmingsplan niet in de weg staat. De realisatie van het eiland leidt juist tot versterking van de EVZ.

5.5 Verkeer en parkeren

Wettelijk kader

Ten aanzien van verkeer en parkeren is er geen wettelijk kader. Wel dient er sprake te zijn van een goede ruimtelijke ordening. In het algemeen wordt het ASVV (versie 2012) als richtlijn gehanteerd om bij ruimtelijke ontwikkelingen tot een goede ruimtelijke ordening te komen.

Plangebied

Verkeer

Het nieuwe bestemmingsplan maakt een uitbreiding van de bestaande camping mogelijk waardoor het aantal verkeersbewegingen van en naar de camping kan toenemen. In dit bestemmingsplan is uitgegaan van het toevoegen van 200 tentplekken en maximaal 23 plekken voor campers en andere kampeervoertuigen, in totaal 223 kampeerplaatsen.

In het kader van de voorbereiding van dit bestemmingsplan is onderzocht wat de effecten hiervan zijn op het omliggende wegennet. Het onderzoek is uitgevoerd door Ligtermoet & Partners (december 2013; zie bijlagen). In het onderzoek is geconcludeerd dat de uitbreiding met 223 kampeerplaatsen op een gemiddelde dag leidt tot 89 extra autoritten per etmaal. In het hoogseizoen is gerekend op meer bezoekers en dus meer verkeer: 326 autoritten per etmaal. Zoals in het onderzoek is aangegeven is camping Zeeburg een stadscamping die door veel bezoekers zonder auto wordt bezocht. Het aantal parkeerplaatsen is hierop afgestemd. Het aantal parkeerplaatsen is ongeveer factor 0,4 van het aantal dat op basis van landelijke richtlijnen (CROW) nodig zou zijn. In het verkeersonderzoek is gelet hierop voor de verkeersaantrekkende werking ook uitgegaan van een factor 0,4. Berekend is dat de uitbreiding met 223 extra kampeerplaatsen (200 tenten en 23 campers/andere voertuigen) op een gemiddelde dag zorgt voor 35 extra verkeersbewegingen. In het hoogseizoen zijn dit er maximaal 130. In het verkeersonderzoek is geconcludeerd dat deze ritten goed kunnen worden afgewikkeld over de Zuider IJdijk.

Op de kruising met de Zuiderzeeweg zal verkeer van de Zuider IJdijk even moeten wachten voor het de hoofdrijbaan op kan rijden. De afwikkeling via de Zuiderzee weg niet zal veranderen. De invloed van de uitbreiding van de camping hierop is dat er een zeer geringe toename van verkeer zal zijn, maar dat dit zodanig klein is dat de negatieve effecten hiervan zeer beperkt zijn.

Bij de extra tentplekken worden relatief weinig extra parkeerplekken gemaakt en zijn dus weinig extra verkeersbewegingen te verwachten. Daarbij heeft de camping zijn pieken op andere momenten dan de avondspits die voor de rest van het verkeer maatgevend is. De invloed van de camping op de totale verkeerssituatie is daarmee niet maatgevend en dit is geen beletsel om de uitbreiding in het bestemmingsplan mogelijk te maken.

Parkeren

Het bestemmingsplan gaat uit van een toename van het aantal tentplaatsen van 200 op het nieuw te realiseren rietland. Dit is een verplaatsing van de bestaande 200 tentplaatsen op het tijdelijke 'Zeeburg Too'. Daarnaast worden 23 plekken toegevoegd op de aanplemping die kunnen worden ingenomen door campers of andere kampeermiddelen zoals caravans. Voor deze kampeermiddelen zijn geen aparte parkeervoorzieningen nodig omdat een camper op de kampeerplaats staat. Ook de bij een caravan of vergelijkbaar kampeermiddel behorende auto parkeert op de kampeerplek en niet op een aparte parkeerplaats.

Omdat er geen vastgestelde parkeernormen voor de camping zijn, is aan de hand van ervaringscijfers van de camping bekeken hoeveel parkeerplaatsen voor de uitbreiding nodig zouden zijn. In de huidige

situatie zijn er 190 parkeerplaatsen bij de huidige permanente camping met in totaal 439 kampeerplaatsen waarvoor parkeerruimte nodig is (44 cabins, 45 wagonettes en 350 tenten). Per plaats is nu 0,43 parkeerplaats beschikbaar. Dit aantal heeft tot op heden volstaan.

Bij de tijdelijke camping Zeeburg Too zijn geen parkeerplaatsen voor de camping aangelegd. In het kader van de toekomst van het Flevoparkbad, waar Zeeburg Too is gesitueerd, is de pilot van de tijdelijke camping geëvalueerd in de notitie 'Evaluatie camping in Flevoparkbad' (26 oktober 2013). Daarin is vermeld dat vrijwel alle campinggasten zonder auto naar de camping kwamen.

De locatie van Zeeburg Too is beter per OV te bereiken dan de locatie aan de Diemerzeedijk. Bij verplaatsing van Zeeburg Too naar de Diemerzeedijk moet daarom rekening worden gehouden met meer autogebruik. Gezien het karakter van de uitbreiding van de camping met alleen tentplaatsen kan worden uitgegaan van een kleinere parkeervraag dan de bestaande camping nu genereert. Bovendien is de praktijk dat, als het parkeerterrein vol is, nieuwe gasten met een auto worden doorverwezen naar een andere camping in de buurt. Dan kunnen alleen gasten zonder auto nog hun tent opslaan. Er wordt daarom uitgegaan van een parkeerbehoefte van 0,2 parkeerplaats per tent, zodat een uitbreiding van de parkeercapaciteit met 40 parkeerplaatsen als uitgangspunt is genomen.

De nieuwe parkeerplaatsen worden aangelegd op eigen, bestaand terrein van de camping. Het geldende bestemmingsplan ter plaatse van de bestaande camping maakt dit al mogelijk. Er is geen risico dat de Diemerzeedijk wordt belast met (extra) parkeerdruk vanwege de uitbreiding van de camping, aangezien aan de dijk niet kan en mag worden geparkeerd. De aanleg van de nieuwe 40 parkeerplaatsen op eigen terrein is in de planregels als voorwaarde aan de uitbreiding van de camping gesteld.

5.6 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

Wettelijk kader

Wet milieubeheer

De Milieueffectrapportage (m.e.r.) is wettelijk verankerd in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) (artikel 7.1 tot en met artikel 7.42). Het bestaan, de functie en de werkwijze van een onafhankelijke Commissie voor de milieueffectrapportage (Commissie m.e.r.) is vastgelegd in paragraaf 2.2 Wm (artikel 2.17 tot en met 2.24). In paragraaf 14.2 (artikel 14.4a tot en met 14.16) is de coördinatie bij het maken van een milieueffectrapport (m.e.r.) geregeld.

Besluit milieueffectrapportage

Naast de Wet milieubeheer is het Besluit Milieueffectrapportage (Besluit M.e.r.) belangrijk om te kunnen bepalen of bij de voorbereiding van een plan of een besluit de m.e.r.-procedure moet worden doorlopen. Het Besluit M.e.r. is een algemene maatregel van bestuur (Amvb). Dat de m.e.r.-plicht voor een belangrijk deel is geregeld in het Besluit M.e.r. volgt uit artikel 7.2 Wm. Het Besluit M.e.r. is op 1 april 2011 gewijzigd waarbij een rechtstreekse koppeling naar EU regelgeving is opgenomen. Deze koppeling staat in artikel 2 lid 5 sub b van het besluit:

Europese richtlijn

De wettelijke verankering van m.e.r. in de Wet milieubeheer en het Besluit M.e.r. vormt de 'vertaling' (omzetting) van Europese richtlijnen naar de Nederlandse situatie. In de in het Besluit M.e.r. genoemde bijlage III staan drie hoofdcriteria voor een milieubeoordeling centraal:

- 1 de kenmerken van het project;
- 2 de plaats van het project;
- 3 de kenmerken van de potentiële effecten.

M.e.r. en m.e.r. beoordeling

In de bijlagen C en D bij het Besluit M.e.r. is aangegeven voor welke projecten het maken van een m.e.r. (bijlage C) of een m.e.r. beoordeling (bijlage D) verplicht is. Het project dat door middel van het voorliggende bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt kan onder de categorie 'aanleg, wijziging of uitbreiding van permanente kampeer- en caravanterreinen' gerangschikt worden. Een MER beoordeling is krachtens punt 10.1 van bijlage D aan de orde bij een omvang van 25 hectare of 10 hectare in gevoelig gebied. De uitbreiding van camping Zeeburg heeft betrekking op 1,5 hectare, zodat het project niet leidt tot de plicht om een m.e.r. of m.e.r. beoordeling te maken. In het kader van dit bestemmingsplan is een vormvrije m.e.r.-beoordeling gemaakt, waarin is nagegaan of er sprake kan zijn van belangrijke nadelige milieugevolgen. Deze maakt onderdeel uit van de toelichting van het bestemmingsplan, zie onderstaande tekst.

Het project kenmerkt zich door het realiseren van een uitbreiding van de bestaande camping met een aanplemping (grenzend aan het bestaande land) en een kampeereiland. Rondom de aanplemping en het rieteland worden natuurvriendelijke oevers gerealiseerd.

De voorgenomen ontwikkeling ligt op meer dan 1.300 meter van het Natura-2000 gebied Markermeer en IJmeer. Tussen de camping en het Natura 2000-gebied ligt de A10 en de wijk IJburg. IJburg en de A10 vormen in de omgeving van het Natura 2000-gebied belangrijke bronnen voor licht en geluid. Mogelijk versturende (externe) effecten als gevolg van gebruik van de camping (geluid en verlichting) vallen geheel weg tegen de woonwijk en de rijksweg A10. Op dit punt worden geen belangrijke negatieve gevolgen verwacht.

In het kader van dit bestemmingsplan is onderzoek uitgevoerd op het gebied van flora en fauna / ecologie, bodemkwaliteit, verkeer en externe veiligheid. Uit deze onderzoeken blijkt dat belangrijke negatieve gevolgen worden uitgesloten. De realisatie van het eiland leidt tot versterking van de EVZ

Conclusie

De voorgenomen uitbreiding van de camping kan worden aangemerkt als een "aanleg, wijziging of uitbreiding van permanente kampeer- en caravanterreinen". De uitbreiding van camping Zeeburg blijft weliswaar onder de aangegeven drempelwaarden, maar op grond van de nieuwe wetgeving is alsnog een vormvrije m.e.r.-beoordeling uitgevoerd. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling is niet in een aparte notitie vervat, maar opgenomen in deze paragraaf van de plantoelichting. De conclusie van de m.e.r.-beoordeling is dat de uitbreiding van camping Zeeburg geen belangrijke negatieve gevolgen zal hebben voor de kenmerken van het gebied zelf en voor het woon- en leefmilieu in de omgeving. Er worden geen negatieve effecten verwacht vanwege de ligging van het plangebied ten opzichte van gevoelige gebieden. De overall conclusie is op grond hiervan dat geen belangrijke nadelige milieugevolgen worden verwacht en dat het opstellen van een MER niet noodzakelijk wordt geacht.

5.7 Regionale behoefte

Wettelijk kader

Op 1 oktober 2012 is het Besluit ruimtelijke ordening aangepast. Teneinde een zorgvuldig ruimtegebruik te stimuleren dient bij het mogelijk maken van een nieuwe stedelijke ontwikkeling gemotiveerd te worden dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte. De motivatie dient te gebeuren aan de hand van een drietal treden: (1) actuele regionale behoefte, (2) benutting van beschikbare gronden in bestaand stedelijk gebied en (3) mogelijkheden om locatie passend te ontsluiten in geval van realisatie buiten bestaand stedelijk gebied.

Plangebied

Actuele regionale behoefte

In de huidige situatie heeft camping Zeeburg twee locaties: 'Camping Zeeburg' aan de Zuider IJdijk 20 en 'Camping Zeeburg Too' aan de Zuiderzeeweg. Het bestemmingsplan gaat uit van het verplaatsen van de 200 tentplekken van camping Zeeburg Too naar de locatie aan de Zuider IJdijk. Het totaal aantal kampeerplaatsen blijft daarmee gelijk. Amsterdam is en blijft als toeristische trekpleister in trek. Uit cijfers van de Dienst Onderzoek en Statistiek van de gemeente Amsterdam blijkt dat het jaarlijkse aantal overnachtingen door toeristen groeit. Het aantal overnachtingen op campings is stabiel. Naast voldoende hotelaccommodatie blijft er behoefte aan voldoende kampeervacatures in de nabijheid van het historische stadscentrum. In de Structuurvisie van de gemeente Amsterdam (2011) is aangegeven dat ruimtelijke spreiding van het toerisme over de stad voorwaarde is voor een verdere ontwikkeling van de toeristische sector in de komende decennia. Het realiseren van tentplaatsen binnen de ring past in het streven om in de nabijheid van het stadscentrum voldoende kampeerplaatsen te realiseren. Tegen de landelijke trend in realiseert Camping Zeeburg jaarlijks een bezettingsgroei van circa 10%. Dit leidt er toe dat jaarlijks vele potentiële gasten teleurgesteld moeten worden. De camping kan de vraag niet meer aan, zodat er behoefte is aan een uitbreiding van de capaciteit. Daarnaast is uitbreiding van de ruimte gewenst door de veranderende vraag naar steeds grotere kampeerplekken.

Benutting van beschikbare gronden in bestaand stedelijk gebied

De camping Zeeburg ligt in de huidige situatie in het bestaande stedelijke gebied zoals vastgelegd in de Provinciaal Ruimtelijke Verordening Noord-Holland. In het kader van de Startnotitie is onderzoek gedaan naar mogelijke locaties, waaronder het Flevoparkbad, een locatie onder de brug en de Sluisbuurt Zeeburgereiland. Voor al deze locaties geldt dat daar niet kan worden aangesloten op de bestaande infrastructuur van de camping en er een tweede locatie ontstaat. Dat is om bedrijfseconomische en logistieke redenen ongewenst.

Passende ontsluiting

In het kader van de voorbereiding van dit bestemmingsplan is onderzocht wat de effecten van het plan zijn op het omliggende wegennet. Het onderzoek is uitgevoerd door Ligtermoet & Partners (december 2013; zie bijlagen). In het onderzoek is geconcludeerd dat de extra tentplaatsen zorgen voor enige tientallen extra verkeersbewegingen op een normale dag, oplopend tot 130 (aangepaste berekening) ritten per etmaal in het hoogseizoen. Deze ritten kunnen goed worden afgewikkeld over de Zuider IJdijk.

Conclusie

Uit voorgaande blijkt dat er voldoende aanleiding is voor de ontwikkeling, omdat deze voorziet in een actuele regionale behoefte, er een motivering is waarom de uitbreiding op deze locatie wordt gerealiseerd en dat de locatie goed wordt ontsloten.

5.8 Relatie tot woonboten Diemerzeedijk

Aan de Diemerzeedijk 1A tot en met 6E liggen 6 woonboten zonder ligplaatsvergunning en beschikt een persoon nog over een gedoogbeschikking voor een woonboot langs de Diemerzeedijk. In het bestemmingsplan “Het Nieuwe Diep 2012” zijn de woonboten wegbestemd, maar onderdeel is bij uitspraak van 22 januari 2014 (nummer 201304665/1/R1) door de Raad van State vernietigd. Omdat gelet op de uitspraak behoud van de woonboten uitgangspunt is, is de inpasbaarheid van de uitbreiding van de camping in relatie tot de woonboten in het kader van dit bestemmingsplan beoordeeld. Het individuele belang van de woonbootbewoners is afgewogen tegen het algemene belang dat de camping dient voor de toeristische sector in Amsterdam. Gelet op het beleid van de gemeente en het stadsdeel, alsook de regionale behoefte, is er aanleiding de bestaande camping uit te breiden. Het uitzicht van de woonboten verandert door de uitbreiding van de camping. Het huidige vrije uitzicht over het water wordt weggenomen. Vanuit de woonboten wordt in de nieuwe situatie uitgekeken op water en groenvoorzieningen. Bebouwing wordt niet toegestaan. De onderlinge afstand tussen de woonboten en de rand van het kampeereiland varieert tussen de 25 en 30 meter. In het bestemmingsplan is verankerd dat de onderlinge afstand tussen de woonboten en het tentenveld op het eiland minimaal 30 meter bedraagt. Dit is weergegeven door een zone op de verbeelding aan te duiden als “kampeerterrein uitgesloten” (-kt). Aan de zijde van de woonboten zal een zone met een breedte die varieert van circa 2 tot 12 meter worden ingericht met groenvoorzieningen.

Door de onderlinge afstand van 30 meter tussen de woonboten en de camping zal er geen onevenredige afname zijn van de privacy of een toename van geluidhinder. Door het beperken van de hoogte van de verlichting op het tentenveld tot 1 meter en omdat deze bouwwerken ook een minimale afstand van 30 meter tot de boten dienen te hebben zal er geen sprake zijn van lichthinder bij de woonboten. Eventuele positieve effecten van de aanleg van de uitbreiding van het eiland kunnen zijn dat enige beschutting tegen golven, wind en wellicht ook geluid ontstaat.

Gelet op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de uitbreiding van de camping voor de woonboten weliswaar leidt tot een verandering (mogelijk ook beperking, afhankelijk van de inrichting) van uitzicht, maar wegens de in het bestemmingsplan opgenomen bepalingen niet leidt tot een onevenredige verslechtering van het woon- en leefklimaat.

Hoofdstuk 6 Juridische planbeschrijving

6.1 Algemeen

Het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding en de regels (zogenaamde planregels). De regels zijn gerelateerd aan de verbeelding, zodat kaart en regels ten alle tijden in onderlinge samenhang dienen te worden gezien en toegepast.

Verbeelding

De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor toepassing van de regels alsmede de functie van visualisering van de bestemmingen. Op de verbeelding hebben alle gronden binnen het plangebied een bestemming gekregen. Binnen een bestemming kunnen nadere aanduidingen zijn aangegeven. Deze aanduidingen hebben slechts juridische betekenis indien, en voor zover, deze in de regels daaraan wordt gegeven. De verbeelding vormt samen met de regels het voor de burgers en overheid bindende deel van het bestemmingsplan.

Regels

De regels zijn het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden, bepalingen omtrent de toegelaten bebouwing en regelingen betreffende het gebruik van aanwezige en/of op te richten bouwwerken. De regels zijn onderverdeeld in meerdere hoofdstukken. Per hoofdstuk zullen de diverse regels artikelsgewijs worden besproken.

Toelichting

De toelichting heeft géén bindende werking. De toelichting maakt juridisch ook geen onderdeel uit van het bestemmingsplan, maar heeft wel een belangrijke functie bij de weergave en onderbouwing van het plan en ook bij de uitleg van bepaalde bestemmingen en regels. Door flexibiliteit, of beter vrijheid in de regels, kan de rechtszekerheid van belanghebbenden in het gedrang komen. In de toelichting dienen derhalve duidelijk de beleidsintenties te worden aangegeven met betrekking tot het toekomstig grondgebruik.

6.2 De bestemmingen

Algemeen

In de bestemmingsomschrijving van de planregels wordt beschreven welke functies binnen de betreffende bestemming zijn toegestaan. In de bouwregels wordt weergegeven of en hoe gebouwd mag worden. Daarin wordt in algemene zin in alle bestemmingen geregeld dat er slechts gebouwd mag worden ten behoeve van de bestemming. In de specifieke gebruiksregels worden nadere bepalingen gegeven omtrent de functies die zijn vermeld in de doeleindenomschrijving.

In dit hoofdstuk wordt elk artikel van de planregels kort toegelicht.

Hoofdstuk 1: Inleidende regels

Artikel 1 Begrippen

Dit artikel bevat de definities van begrippen die in dit bestemmingsplan worden gebruikt. Daardoor wordt vermeden dat verschillende interpretaties van begrippen tot verschillen van mening over de

regelgeving zouden kunnen leiden. De begripsbepalingen staan, behalve voor de begrippen 'plan' en 'bestemmingsplan' op alfabetische volgorde.

Artikel 2 Wijze van meten

In dit artikel is geregeld op welke manier moet worden gemeten.

Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels

Artikel 3: Recreatie – Verblijfsrecreatie

bestemmingsomschrijving

Het nieuw te realiseren deel van de camping is bestemd als 'Recreatie – Verblijfsrecreatie'. Toegestaan is een kampeerterrein met bijbehorende speelvoorzieningen en groen, water, natuur.

bouwregels

Er worden geen gebouwen (zoals sanitair) toegestaan. Uitgangspunt is dat het kampeerveld door middel van een watergang wordt gescheiden van de rest van de camping. Over deze watergang kunnen bruggen worden gebouwd. Omdat de exacte plek van de watergang nog niet is bepaald, zijn water en bruggen in de bestemming algemeen toegestaan.

De maximum bouwhoogte van verlichting en overige bouwwerken geen gebouwen zijnde bedraagt 1 meter. Het bouwen van overkappingen en steigers is niet toegestaan.

specifieke gebruiksregels

Voor de woonboten aan de Diemerzeedijk is het nodig een goed woon- en leefklimaat voor deze bewoners te waarborgen. Daarom is in het bestemmingsplan geregeld dat binnen een zone van 30 meter vanaf de woonboten de gronden niet als kampeerterrein of speelvoorziening mogen worden gebruikt, maar uitsluitend voor groenvoorzieningen, natuurvriendelijke oevers, etc.

In de bouwregels is geregeld dat in deze zone ook geen verlichting of overige bouwwerken ten behoeve van kampeerterrein of speelvoorziening mogen worden opgericht.

In de regels is bepaald dat minimaal 90% van de te realiseren oevers moet worden uitgevoerd als natuurvriendelijke oever. Daarmee is in de regels verzekerd dat de beoogde doelstelling om de Ecologische Verbindingszone te versterken worden gerealiseerd. Er is voor een percentage van 90% gekozen omdat een percentage van 100% niet reëel is. Zo zal bijvoorbeeld de brug naar het eiland als gevolg hebben dat dat deel van de oever op zijn minst minder geschikt is als natuurvriendelijke oever. Daarbij is dispersieafstand van de waterspitsmuis en de ringslang zodanig groot dat beperkte onderbrekingen in de oeverzone overbrugbaar zijn voor deze soorten. Op het land moet de natuurvriendelijke oever minimaal 4 meter breed zijn.

De uitbreiding van de camping moet een groen karakter hebben. Het maximum verhardingspercentage, inclusief het oppervlak van bruggen, mag niet groter zijn dan 5%. Voertuigen voor recreatief nachtverblijf, zoals kampeerauto's (campers), stacaravans of (toer)caravans zijn op het grootste deel van de uitbreiding (het eiland) niet toegestaan, maar alleen op het deel van de uitbreiding dat direct aan de bestaande camping wordt aangelegd (de aanplemping). Op de planverbeelding is het gebied waar deze vorm van kampeermiddelen kan komen begrensd door de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - voertuigen'. Campers zijn conform de begrenzing van deze aanduiding toegestaan op minimaal 10 meter van de oever, één en ander conform het advies van de Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur (TAC). Het overige deel van de uitbreiding mag alleen worden ingericht voor tentkamperen.

Er geldt een voorwaardelijke verplichting voor het aanleggen van extra parkeerplaatsen wanneer de uitbreiding van de camping wordt gerealiseerd. Ter waarborging van het groene karakter van de uitbreiding mogen deze parkeerplaatsen echter niet op de gronden van de uitbreiding van de camping zelf worden aangelegd. Zij moeten worden gerealiseerd op het bestaande deel van de camping zo is in de planregels bepaald. Dat is eigen terrein van de camping en het ter plaatse geldende bestemmingsplan staat de realisatie van de parkeervoorzieningen daar al toe. De aanleg van de parkeerplaatsen is daarom uitvoerbaar.

Omdat het uitgangspunt in de planvorming is dat er sprake is van een eiland, is in de planregels bepaald dat tussen het gedeelte waar de campers mogen staan en het rieteiland een watergang moet worden gerealiseerd. In de planregels is voor deze watergang een minimale maat opgenomen van 6 meter, zodat er in visueel opzicht sprake is van een eiland. Op grond van de planregels zijn over deze watergang bruggen toegestaan zodat het eiland bereikt kan worden.

Op de te realiseren aanplemping worden maximaal 23 plekken voor campers en andere kampeervoertuigen gerealiseerd. Op het rieteiland worden alleen kampeerplaatsen voor tenten gerealiseerd. Het rieteiland zal plaats bieden aan maximaal 350 tentplekken, dit zijn de 200 nieuwe tentplekken die worden verplaatst van het nabij gelegen kampeerterrein Camping Zeeburg Too plus 150 al bestaande tentplekken die worden verplaatst van de bestaande camping naar het rieteiland. Op de plek van deze 150 plekken worden op het al bestaande terrein van de camping parkeerplaatsen gerealiseerd. Met de realisatie van het rieteiland neemt het totaal aantal tentplaatsen op de camping toe van 350 naar 550. In de planregels is vastgelegd dat op het rieteiland maximaal 350 tentplekken mogen worden gerealiseerd. Als voorwaarde daarbij is opgenomen dat het totaal aantal tentplaatsen op camping Zeeburg niet meer dan 550 mag bedragen. In de planregels is tevens het maximum aantal plekken voor campers en andere kampeervoertuigen (23) op de aanplemping vastgelegd.

Artikel 4 Water

Rondom het nieuw aan te leggen terrein van de camping wordt een 8 meter brede zone met natuurvriendelijke oevers gerealiseerd. Conform het ecologisch onderzoek van bureau Waardenburg (d.d. 23 september 2014) zal deze zone bestaan uit een landdeel van 4 meter breed en een waterdeel van 4 meter breed. In de 8 meter brede zone loopt het land geleidelijk over in water en worden natuurvriendelijke oevers gerealiseerd. In dit bestemmingsplan is een zone van 4 meter rondom het nieuw te realiseren land meegenomen en bestemd als "Water". Water en natuurvriendelijke oevers zijn op basis van het bestemmingsplan Het Nieuwe Diep 2012 al toegestaan. In het nu voorliggende bestemmingsplan is aanvullend daarop bepaald dat de natuurvriendelijke oever een minimale breedte van 4 meter moet hebben, waarmee de realisatie van de 8 meter brede zone is geborgd.

Hoofdstuk 3: Algemene regels

Artikel 5 Anti-dubbeltelregel

Door middel van dit artikel wordt voorkomen dat grond welke betrokken is geweest bij het toestaan van een bouwplan bij de beoordeling van een later bouwplan wederom betrokken is.

Artikel 6 Algemene gebruiksregels

In dit artikel is geregeld welk gebruik niet is toegestaan. Dit betreft onder meer het gebruik van de gronden als stortplaats voor vuil of (onklare) voertuigen.

Artikel 7 Algemene afwijkingsregels

Het bevoegde gezag kan een omgevingsvergunning verlenen in afwijking van het bestemmingsplan. In deze regeling zijn de algemene afwijkingsmogelijkheden opgenomen zodat enige flexibiliteit mogelijk wordt gemaakt ten aanzien van de regels.

Artikel 8 Overgangsrecht

In dit artikel wordt geregeld dat bouwwerken mogen worden behouden of gebruik mag worden voortgezet vanaf het moment dat het plan rechtskracht heeft verkregen ondanks dat de bebouwing of het gebruik niet (langer) overeenkomt met de regels die in dit bestemmingsplan worden gegeven. Het overgangsrecht vindt op deze wijze zijn plaats in dit plan. De redactie van dit artikel is voorgescreven in het Besluit ruimtelijke ordening.

Artikel 9 Slotregel

Dit wordt ook wel de citeerbepaling genoemd. Hierin wordt aangegeven hoe het bestemmingsplan genoemd is.

Hoofdstuk 7 Economische uitvoerbaarheid

7.1 Inleiding

Bij het opstellen van een bestemmingsplan dient de financiële haalbaarheid van het plan aangetoond te worden. Dit om te voorkomen dat recht gaat gelden dat niet realistisch blijkt te zijn.

Op grond van artikel 6.12, lid 1, van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) moet voor een bestemmingsplan een exploitatieplan worden vastgesteld indien er sprake is van een 'bouwplan'. Artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) beschrijft wat een 'bouwplan' is. De stadsdeelraad kan bij een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan, besluiten geen exploitatieplan vast te stellen, wanneer:

1. het verhaal van kosten van de grondexploitatie over de in het plan begrepen gronden anders-zins verzekerd is (art. 6.12 Wro);
2. indien de te verhalen kosten minder dan € 10.000,- bedragen (art 6.2.1a Bro).

De 'grex-wet' is erop gericht dat de overheid kosten kan verhalen die gemaakt worden naar aanleiding van een bouwplan. Indien er geen kosten gemaakt worden, hoeven deze ook niet verhaald te worden.

7.2 Plangebied

Het bestemmingsplan maakt de uitbreiding van een camping mogelijk. Dit is geen bouwplan als bedoeld in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Met gebruikmaking van het Amsterdamse Erfpachtstelsel is op afdoende wijze zeker gesteld dat de kosten gedekt zijn, daarom kan worden afgezien van het opstellen van exploitatieplan.

7.3 Conclusie

De gronden van de uitbreiding worden door de gemeente Amsterdam in erfpacht uitgegeven aan de camping. De kosten voor de aanleg van het kampeerterrein worden verrekend in deze erfpachtaanbieding. Overige kosten zijn eveneens voor rekening van de initiatiefnemer. Het plan is daarmee financieel uitvoerbaar. Gelet hierop, onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 6.2.1, sub b en c van het Bro en artikel 6.12, tweede lid van de Wro, wordt geen aanleiding gezien om, aanvullend op het bestemmingsplan, een exploitatieplan vast te stellen.

Hoofdstuk 8 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

8.1 Inspraak

Artikel 2 van de inspraakverordening geeft aan dat er geen inspraak hoeft te worden verleend op bestemmingsplannen. Wel zal het ontwerpbestemmingsplan conform de Wet ruimtelijke ordening gedurende 6 weken ter inzage worden gelegd (zie paragraaf 8.3).

8.2 Vooroverleg

Het plan is in het kader van het vooroverleg (artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening) op 23 januari 2014 aan de volgende instanties gezonden:

1. Provincie Noord-Holland;
2. Gemeente Amsterdam, dienst Ruimtelijke Ordening (DRO);
3. Gemeente Amsterdam, Bureau Monumenten en Archeologie (BMA);
4. Gemeente Amsterdam, Dienst Milieu en Bouwtoezicht (DMB);
5. Waternet;
6. Gasunie;
7. Rijkswaterstaat.

Van de instanties die hebben gereageerd is de reactie hieronder samengevat en voorzien van een beantwoording.

2. Gemeente Amsterdam, dienst Ruimtelijke Ordening (DRO)

Opmerking

Het plan maakt uitbreiding van de camping mogelijk voor een tentenveld. Daartoe wordt water aangeplempt in de Hoofdwaterstructuur. Er worden geen gebouwen, parkeerplaatsen of plekken voor caravans/campers in het plangebied gerealiseerd. Omdat (het bestaande deel van) de camping in de HGS ligt, is advies gevraagd van de Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur. Deze heeft positief op het plan gereageerd en plaats daarnaast enige kanttekeningen. DRO constateert dat het plan past binnen de uitgangspunten van de geldende structuurvisie en recht doet aan de ambities van het gemeentebestuur. Het plan Uitbreiding Camping Zeeburg geeft DRO geen aanleiding tot het maken van opmerkingen.

Antwoord

Onder dankzegging van de reactie wordt geconcludeerd dat de reactie niet leidt tot aanpassingen van het bestemmingsplan. Overigens worden er wel plekken voor caravans/campers in het plangebied gerealiseerd, maar alleen in een begrensd deel, in overeenstemming met het advies van de TAC. Ook voor het overige zijn de kanttekeningen van de TAC, voor zover deze betrekking hebben op het bestemmingsplan, in het bestemmingsplan verwerkt. De TAC heeft inmiddels positief geadviseerd.

3. Gemeente Amsterdam, Bureau Monumenten en Archeologie (BMA);

Opmerking

BMA stelt vast dat de archeologische en cultuurhistorische waarden voldoende zijn gewaarborgd in het Voorontwerp Bestemmingsplan Uitbreiding Camping Zeeburg.

Antwoord

Onder dankzegging van de reactie wordt geconcludeerd dat de reactie niet leidt tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

5. Waternet

Opmerking

Waternet heeft schriftelijk aangegeven geen opmerkingen te hebben.

Antwoord

Onder dankzegging van de reactie wordt geconcludeerd dat de reactie niet leidt tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

6. Gasunie

Opmerking

Het voornoemde plan is door de Gasunie getoetst aan het huidige externe veiligheidsbeleid van het Ministerie van I&M voor de aardgastransportleidingen, zoals bepaald in het per 1 januari 2011 in werking getreden Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Op grond van deze toetsing komt de Gasunie tot de conclusie dat het plangebied buiten de 1% letaliteitgrens van onze dichtst bij gelegen leiding valt. Daarmee staat vast dat deze leiding geen invloed heeft op de verdere planontwikkeling.

Antwoord

Onder dankzegging van de reactie wordt geconcludeerd dat de reactie niet leidt tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

7. Rijkswaterstaat.

Opmerking

De tekst van de Toelichting is volgens Rijkswaterstaat compleet waar het gaat om het in beeld brengen van vigerend beleid dan wel andere relevante aspecten in relatie tot de met dit plan beoogde ruimtelijke ontwikkeling. Ook de omgevingsaspecten zijn breed belicht.

Antwoord

Onder dankzegging van de reactie wordt geconcludeerd dat dit deel van de reactie niet leidt tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

Opmerking

Een kanttekening heeft betrekking op de effectbeschrijving in relatie tot de bestaande waterkwaliteit in het plangebied. In het gevoerde overleg is behoud van een goede waterkwaliteit als een zorgpunt aangemerkt. Twee aspecten werden daarbij als aandachtspunten benoemd. Het eerste aspect betreft de lozingen vanuit de aanwezige woonboten. Met betrekking tot de woonboten is Rijkswaterstaat duidelijk geworden dat verplaatsing van deze objecten, als gevolg van een recente uitspraak van de Raad van State, meer tijd in beslag zal nemen dan voorzien. Rijkswaterstaat ziet graag nadere informatie tegemoet hoe het door ons geduide waterkwaliteitsrisico zich tot deze actualiteit verhoudt.

Antwoord

De woonboten zullen als gevolg van de uitspraak van de Raad van State blijven liggen. Tussen de campingeigenaar, het rijk en de provincie is een convenant gesloten dat toeziet op het ecologisch beheer, wat mede inhoudt het bewaken van de kwaliteit van het water.

Opmerking

Het tweede aspect van behoud van een goede waterkwaliteit betreft de dimensionering van de tussen de twee deelgebieden aan te leggen watergang. In relatie tot de dimensionering van de aan te leggen watergang is van de zijde van de initiatiefnemer / het stadsdeel aangegeven dat gedacht wordt aan een breedte van ca. 4 meter. Op basis van een binnen District Noord van RWS-MN uitgevoerde quickscan is gebleken dat er forse twijfel bestaat m.b.t. voornoemde maatvoering (zie verder onder het kopje Vervolg/Watervergunningtraject). Bij die maatvoering wordt eerder gedacht aan een breedte van 10 meter en een bijpassende diepte.

Antwoord

In het bestemmingsplan wordt binnen de bestemming 'Recreatie – Verblijfsrecreatie' de functie water mogelijk gemaakt. De breedte of de ligging van een eventuele watergang is daarbij nog niet vastgelegd. Op die wijze is een bredere (en diepere) watergang mogelijk binnen de bestemming, bijvoorbeeld als bij de watervergunning blijkt dat dit noodzakelijk is. N.B. inmiddels is op basis van nader overleg met Rijkswaterstaat de planregeling op dit punt gewijzigd, waarbij voor de watergang een minimale breedte van 6 meter is voorgeschreven, wat volgens Rijkswaterstaat minimaal nodig is om de gewenste doorstroming te garanderen. De exacte vormgeving/dimensionering van de watergang wordt in het kader van de watervergunning vastgesteld.

Opmerking

Binnen de bestemming 'Recreatie – Verblijfsrecreatie' zal het nodig zijn om verschillende typen van onderhoudshandelingen uit te voeren, ondermeer om voldoende doorstroming door de nog aan te leggen watergang te waarborgen. Met het oog daarop adviseert RWS-MN om aan artikel 3.3 toe te voegen dat reguliere onderhouds- en beheerhandelingen zijn toegestaan én zonder vergunning kunnen worden uitgevoerd. Overigens merken wij op dat RWS als beheerder van het Hoofdwatersysteem IJmeer/Markermeer in of rondom het plangebied geen onderhouds- en beheerhandelingen zal uitvoeren.

Antwoord

De gronden zijn in artikel 3.1 onder e tevens bestemd voor water en waterstaatsdoeleinden. Onderhouds- en beheerhandelingen vloeien voort uit deze bestemming. Een nadere regeling om deze handelingen toe te laten is daarom niet nodig.

Opmerking

Aanleg van de beoogde uitbreiding is een vergunningplichtige handeling overeenkomstig de Waterwet. RWS-MN zal, als verantwoordelijk waterbeheerder, ten behoeve van de realisatie, te zijner tijd, een Watervergunning dienen af te geven. Rijkswaterstaat merkt op dat in dat traject finale afwegingen worden gemaakt ter zake van o.a. waterkwantiteits- en waterkwantiteitsaspecten. In het kader van het vooroverleg (Watervergunning) zal ook de dimensionering van de aan te leggen watergang alsmede andere ingrepen ter waarborging van voldoende doorstroming onderwerp van gesprek worden.

Antwoord

De opmerking wordt onderschreven en het genoemde overleg zal bij het verlenen van de watervergunning worden gevoerd.

8.3 Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan heeft conform de Wet ruimtelijke ordening met ingang van 12 februari 2015 voor een periode van 6 weken ter inzage gelegen. Een ieder is in de gelegenheid gesteld een zienswijze in te dienen. Op 26 januari 2015 heeft een informele informatieavond plaatsgevonden op de camping waar omwonenden zijn uitgenodigd om van gedachten te wisselen. Op 11 maart 2015 is door de gemeente een informatieavond gehouden waar een ieder in de gelegenheid is gesteld om het bestemmingsplan in te zien en vragen te stellen.

Er zijn twee zienswijzen ingediend, waarvan één zienswijze mede door zes andere omwonenden is ondertekend. De zienswijzen zijn in een aparte nota van beantwoording beantwoord.